

SLUŽBENI VJESNIK
POREČKE I PULSKE BISKUPIJE
God. LXII. (14) 2011. broj 3.

Izdaje:
Biskupski ordinarijat u Poreču
Dobrilina 3, 52440 POREČ

Odgovara:
mons. Ivan Milovan, biskup

Uredio:
mr. Ilija Jakovljević, kancelar

tel: +385 (052) 432-064
faks: +385 (052) 451-785;
e-mail: biskupija-porec@pu.t-com.hr

Na koricama:
Svetište Eufrazijane
i pročelje pulske katedrale

KAZALO

Biskupov poziv na susret sa Svetim Ocem u Zagrebu 4. i 5. lipnja 2011.	75
---	----

SVETA STOLICA

Poruka pape Benedikta XVI. Uebi et orbi, Gradu i svijetu, Uskrs 2011.	76
Govor pape Benedikta XVI. na svečanost dobrodošlice	77
Oblikovanjem savjesti Crkva daje društvu svoj dragocjeni prinos	78
Papina poruka mladima	80
Propovijed pape Benedikta XVI. na slavlju s obiteljima	82
Zahvala biskupa Valtera Župana, predsjednika Vijeća HBK za obitelj	84
Nagovor pape Benedikta XVI. uz molitvu Kraljice neba	85
Nagovor pape Benedikta XVI. u zagrebačkoj katedrali	85
Govor pape Benedikta XVI. na oproštajnoj svečanosti	87

HRVATSKA BISKUPSKA KONFERENCIJA

Izjava Komisije Iustitia et pax o Međunarodnom sudu za ratne zločine u Haagu	89
Istina i pravda su osnovni preduvjeti mira	92
Poruka predsjednika Odbora HBK za pastoral turizma biskupa Ivana Milovana za Nedjelju turizma (VI. vazmena nedjelja, 29. svibnja 2011.)	92

NAŠA BISKUPIJA

Svećeničko ređenje	95
Mjesec lipanj- mjesec Srca Isusova	95
Završetak školske godine	95
Biskupijski susret ministranata	95
Ispiti za ispovjednu ovlast	96
Petrov novčić	96
Duhovne vježbe za svećenike	96
Biskupijsko priznanje	97
Razrješenja i imenovanja	97

IZ DJELOVANJA BISKUPIJE

Okupljanja naših svećenika tijekom pastoralne godine 2010./11.	99
Biskupijski susret ministranata kod Sv. Pavla u Puli	99
Dječji festival duhovne glazbe «Iskrice» u Vodnjanu	99

IZ KRONIKE BISKUPOVIH NASTUPA	101
-------------------------------------	-----

Biskupov poziv na susret sa Svetim Ocem u Zagrebu 4. i 5. lipnja 2011.

Upućujem preko našeg lista «Ladonje» još jedan poziv svećenicima, redovnicima i svim vjernicima, članovima naše porečko-pulske biskupijske obitelji, da pođu na susret s Papom u Zagreb – mladi u subotu, 4. lipnja popodne na Trgu bana Jelačića, a svi ostali u nedjelju, 5. lipnja ujutro na Hipodromu.

Noseći u sebi nezaboravna sjećanja na tri pohoda blaženog Pape Ivana Pavla II. našoj domovini Hrvatskoj, i na sve ono što su nam Papini pohodi značili, sigurni smo da će i posjet Pape Benedikta XVI. biti trenutak koji «donosi nadu, vraća ponos, budi nutarnju snagu, daje ohrabrenje i učvršćuje samosvijest o vlastitim vrijednostima i plemenitosti koja postoji u našem narodu» (*Pismo biskupa HBK*).

Kako znamo, uz Papin dolazak slaviti ćemo Prvi nacionalni dan obitelji. Svjesna temeljne vrijednosti obitelji, naša Crkva želi i na ovaj način promicati dobro naših obitelji te jačati samosvijest katoličkih obitelji, pokazujući im da nisu osamljene i prepuštene sebi.

Promicati biblijsku misao o obitelji, jer čovjek je kao društveno biće stvoren na sliku Božje obitelji Trojstva, te je istinski sretan tek u življenju zajedništva u ljubavi, ponajprije unutar obitelji. Promicati ono što pomaže čuvanju obitelji kao zajednice gdje je svatko istinski "kod kuće" - jer dom je ondje gdje volimo i gdje smo voljeni; čuvanju također obitelji kao zajednice života jer prava je ljubav otvorena rađanju i

odgajanju novih života. Obitelj i novi život jesu svetinja, i ti nas darovi Božji potiču na i zahvalnost i na odgovornost. Ne sumnjamo da promičući pravo dobro naših obitelji, najviše pridonosimo dobru cijeloga društva.

Pozivam sve članove naše biskupijske vjerničke zajednice da se u ovom još preostalom vremenu do Papina dolaska, po župama, dekanatima i drugim mjestima – okupljaju na susrete na temu obitelji, kako bi se razmišljalo o vrednotama obitelji i molilo za njih kao i za duhovni plod dolaska Svetog Oca.

Naši mladi, pak, u pripremanju na svoj susret u subotu 4.VI. želimo da još oduševljenije upoznaju snagu vjere, otkriju svoj crkveni identitet i odvažno svjedoče kršćansku prisutnost u društvu, slijedeći uzore svetih.

Pozivam sve vas, drage katoličke obitelji, pozivam vas, dragi mladi, i sve vas, naše katoličke vjernike, da se odazovete i dođete na susret s papom Benediktom, da prepoznate da tih dana trebamo biti u Zagrebu, okupljeni ponajprije u radosti vjere i očitovanju ljepote Crkve.

Planirajte svoj odlazak u Zagreb, prijavite se kod svojih župnika! Unaprijed se radujemo slavlju s našim papom Benediktom XVI. u Zagrebu.

U Poreču, 5. svibnja 2011.

+ *Ivan, biskup*

SVETA STOLICA

Poruka pape Benedikta XVI. Urbi et orbi, Gradu i svijetu, Uskrs 2011.

Krist je uskrsnuo, on je živ i naš je suputnik

"In resurrectione tua, Christe, coeli et terra laetentur – Tvom se uskrsnuću, Kriste, raduje nebo i zemlja" (Časoslov)

Draga braćo i sestre iz Rima i čitavoga svijeta!

Uskrsno jutro nam je ponovno donijelo drevni a opet uvijek novi navještaj: Krist je uskrsnuo! Odjek toga događaja, koji je prije dva tisućljeća krenuo od Jeruzalema, nastavlja se širiti u Crkvi, koja u srcu nosi živu vjeru Marije, Isusove Majke, vjeru Magdalene i drugih žena, koje su prve ugledale prazan grob, vjeru Petra i ostalih apostola.

Sve do dana današnjeg – pa i u našem dobu naprednih komunikacijskih tehnologija – vjera kršćana se temelji na tome navještaju, na svjedočanstvu onih sestara i one braće koji su prvi ugledali odvaljen grobni kamen i prazan grob, a potom i one tajanstvene glasnike koji su posvjedočili da je Isus, Raspeti, uskrsnuo. Napokon se i on sam, Učitelj i Gospodin, živ i opipljiv, ukazao Mariji Magdaleni, dvojici učenika na putu za Emaus, a na kraju svoj dvanaestorici, okupljenoj u dvorani Posljednje večere (usp. Mk 16, 9-14).

Kristovo uskrsnuće nije plod nekog doumljivanja, nekog mističnog iskustva: to je događaj, koji zasigurno nadilazi povijest, ali koji se zbija u točno određenom trenutku povijesti i koji u njoj ostavlja neizbrisivi trag. Svjetlo koje je zaslijepilo stražare koji su postavljeni da stražare pred Isusovim grobom prošlo je kroz vrijeme i prostor. To je jedno drukčije, božansko svjetlo, koje je razbilo tamu smrti i unijelo u svijet Božje svjetlo, svjetlo Istine i Dobra.

Kao što pod sunčevim zrakama u proljeće na granama stabala niču i rastvaraju se pupovi, tako svjetlo koje se

širi iz Kristova uskrsnuća daje snagu i smisao svakoj ljudskoj nadi, svakom očekivanju, želji i planu. Zbog toga se čitav svemir danas iznova raduje, jer je u njemu zavladao proljeće čovječanstva, koje u ime svega stvorenja uzdiže himan hvale. Uskrsni "Aleluja", koji se razliježe u Crkvi putnici u svijetu, izražava tihi ushit svemira i prije svega čežnju svake ljudske duše iskreno otvorene Bogu, zahvaljujući mu na njegovoj beskrajnoj dobroti, ljepoti i istini.

"Tvom se uskrsnuću, Kriste, raduje nebo i zemlja". Na taj poziv na hvalu, koja se danas izdiže iz srca Crkve, "nebesa" odgovaraju u punini: čete anđela, svetaca i blaženika jednim se glasom pridružuju našem klicanju. Na nebu vladaju posvemašnji mir i radost. No na zemlji, nažalost, tomu nije tako! Ovdje na našem svijetu, uskrsni "Aleluja" još je uvijek u opreci s vapajima i kricima koji se izdižu zbog mnogih bolnih situacija: bijede, gladi, bolesti, ratova, nasilja. Ipak, upravo zbog toga je Krist umro i uskrsnuo! Umro je također zbog naših današnjih grijeha, i uskrsnuo je također zbog otkupljenja naše današnje povijesti. Stoga ova moja poruka želi doprijeti do svih i, kao proročki navještaj, želi prije svega doprijeti do naroda i zajednica koje proživljavaju čas trpljenja, da im Uskrsli Krist otvori vrata slobode, pravednosti i mira.

Neka se raduje zemlja koja je prva bila preplavljena svjetlom Uskrsloga. Neka Kristovo svjetlo dopre također do naroda na Bliskom istoku, da svjetlo mira i dostojanstva pobijedi tamu podjele, mržnje i nasilja. Neka u Libiji diplomacija i dijalog zauzmu mjesto oružja i neka se, u sadašnjim sukobima, omogućiti dostava humanitarne pomoći onima koji trpe zbog posljedica sukoba. Neka u sjevernoj Africi i na Bliskom istoku svi građani – a navlastito

mladi – porade na promicanju općeg dobra i izgrađivanju društva, u kojem će siromaštvo biti iskorijenjeno a sve političke odluke nadahnute na poštivanju osobe. Neka svi iskažu solidarnost mnoštvu izbjeglica i prognanika iz raznih afričkih zemalja koji su zbog sukoba bili prisiljeni napustiti sve što im je drago; neka im ljudi dobre volje otvore svoja srca i iskažu im gostoprimstvo tako da se složno izađe ususret urgentnim potrebama mnoge naše braće; neka do svih onih koji pružaju uzorno svjedočanstvo u tome pogledu dopru naše riječi utjeha i zahvalnosti. Neka se ponovno uspostavi mirni suživot među stanovnicima Obale Bjelokosti, gdje postoji urgentna potreba krenuti putom pomirenja i opraštanja kako bi se izliječile duboke rane prouzročene nedavnim nasiljima. Neka Japan uzmogne naći utjehu i nadu sada dok se suočava s dramatičnim posljedicama nedavnog potresa, zajedno sa ostalim zemljama koje su proteklih mjeseci

bile kušane prirodnim katastrofama koje su sijale bol i tjeskobu.

Neka se raduju nebesa i zemlja zbog svjedočanstva onih koji trpe protivštine ili čak progone zbog svoje vjere u Gospodina Isusa. Neka im navještaj njegova uskrsnuća ulije dodatnu hrabrost i učvrsti im vjeru. Draga braćo i sestre! Uskrsli Krist ide pred nama prema novom nebu i novoj zemlji (usp. Otk 21, 1) u kojoj ćemo konačno svi živjeti kao jedna obitelj, kao djeca istoga Oca. On je s nama sve do svršetka vremena. Kročimo za Njim, u ovom ranjenom svijetu, pjevajući "Aleluja". U našem su srcu istodobno radost i bol, na našem licu osmjesi i suze. Takva je naša zemaljska stvarnost. Ali Krist je uskrsnuo, on je živ i naš je suputnik. Zato dok putujemo ovom zemljom mi pjevamo, vjerno obavljajući svoju zadaću na ovome svijetu, s pogledom upravljenim prema Nebu. Sretan Uskrs svima!

Govor pape Benedikta XVI. na svečanosti dobrodošlice

Međunarodna zračna luka Zagreb Pleso, 4. lipnja 2011.

Gospodine Predsjedniče Republike Hrvatske, časna braćo u biskupstvu, poštovana gospodo predstavnici vlasti, draga braćo i sestre!

S velikom radošću dolazim među vas kao hodočasnik u ime Isusa Krista. Srdačno pozdravljam ljubljenu hrvatsku zemlju i, kao nasljednik apostola Petra, velikim zagrljajem grlim sve njezine stanovnike. Napose pozdravljam katoličku zajednicu: biskupe, svećenike, redovnike i redovnice, vjernike, te posebice obitelji ove zemlje, koja je blagoslovljena naviještanjem Evanđelja, nadom života i spasenja za svakog čovjeka. Upućujem prijazan pozdrav Vama, Gospodine predsjedniče Republike Hrvatske, i drugim civilnim i vojnim vlastima ovdje okupljenima. Zahvaljujem Vam, Gospodine Predsjedniče, na srdačnim riječima dobrodošlice te izražavam najbolje želje za visoku dužnost

koja vam je povjerena, kao i za mir i za napredak cijele zemlje.

U ovome se času želim prisjetiti triju pastoralnih posjeta mog ljubljenog prethodnika, blaženoga Ivana Pavla II., Hrvatskoj te zahvaliti Gospodinu za dugu povijest vjernosti koja povezuje vašu zemlju sa Svetom Stolicom. Brojimo više od trinaest stoljeća snažnih i posebnih veza, prokušanih i učvršćenih u ponekad teškim i bolnim okolnostima. Ta je povijest rječiti dokaz ljubavi vašega naroda prema Evanđelju i prema Crkvi. Od samih početaka, vaš narod pripada Europi te joj, na poseban način, daje doprinos u duhovnim i moralnim vrijednostima, koje su kroz stoljeća oblikovale svakodnevni život kao i osobni i nacionalni identitet njezine djece. Izazovi suvremene kulture, prožete društvenim raslojavanjem i nestabilnošću, te obilježene

individualizmom koji pogoduje shvaćanju života bez obveza u neprestanom traženju "prostora privatnosti", zahtijevaju uvjereno svjedočanstvo i smiono zauzimanje u promicanju temeljnih moralnih vrijednosti, ukorijenjenih u društvenom životu i identitetu staroga kontinenta. O dvadesetoj obljetnici proglašenja neovisnosti i uoči punopravnog pristupanja Hrvatske Europskoj uniji, davna i nedavna prošlost vaše zemlje potiče na promišljanje sve europske narode pomažući, kako svakom pojedinom tako i čitavoj zajednici, da očuva i obnovi neprocjenjivu zajedničku baštinu ljudskih i kršćanskih vrijednosti. Neka tako ova draga nacija, snagom svoje bogate tradicije, pridonese da Europska unija cjelovito vrjednuje to duhovno i kulturno blago.

S geslom "Zajedno u Kristu", draga braćo i sestre, dolazim s vama proslaviti 1. nacionalni dan hrvatskih katoličkih obitelji.

Neka ovaj važan događaj bude prigoda za ponovno isticanje vrijednosti obiteljskog života i općega dobra, učvršćivanje jedinstva, oživljavanje nade i zajedništvo s Bogom, koji je temelj bratskog suživota i društvene solidarnosti.

Već sad iskreno zahvaljujem svima koji su sudjelovali u pripravi i organizaciji moga posjeta. Pred današnjim izazovima za Crkvu i civilno društvo, zazivam na ovu zemlju i na sve njezine stanovnike, zagovor i pomoć blaženoga Alojzija Stepinca, Pastira kojega vaš narod voli i štuje. Neka prati mlade naraštaje da žive u ljubavi koja je potaknula Gospodina Isusa Krista da svoj život daruje za sve ljude. Sveti Josip, brižni čuvar Otkupitelja i nebeski zaštitnik vašega naroda, zajedno s Djevicom Marijom, "Najvjernijom Odvjetnicom Hrvatske", neka vam danas i uvijek isprose mir i spasenje. Hvala!

Oblikovanjem savjesti Crkva daje društvu svoj dragocjeni prinos

Susret Benedikta XVI. s predstavnicima kulture, akademske zajednice, poduzetnika, civilnog društva, politike, diplomatskog zbora te s poglavarima vjerskih zajednica u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu, 4. lipnja 2011.

Gospodine Predsjedniče, gospodo kardinali, časna braćo biskupi, poštovane dame i gospodo, draga braćo i sestre!

Sretan sam što mogu započeti svoj posjet susrećući vas, koji predstavljate razne slojeve hrvatskog društva i diplomatski zbor. Srdačno pozdravljam svakoga osobno kao i stvarnosti kojima pripadate: vjerske zajednice, političke, znanstvene i kulturne ustanove, područja umjetnosti, gospodarstva i športa. Od srca zahvaljujem monsinjoru Puljiću i profesoru Zuraku na lijepim riječima koje su mi uputili kao i glazbenicima koji su me dočekali univerzalnim jezikom glazbe. Dimenzija univerzalnosti, koja je odlika umjetnosti i kulture, posebice se veže s kršćanstvom i katoličkom Crkvom. Krist je pravi čovjek, i sve što je ljudsko nalazi u

Njemu i Njegovoj riječi puninu života i smisla.

Ovo je predivno kazalište znakovito mjesto, koje izražava vaš nacionalni i kulturni identitet. Moći susresti vas ovdje, zajedno okupljene, još je jedan razlog duhovne radosti, jer Crkva je otajstvo zajedništva i uvijek se raduje zajedništvu u bogatstvu različitosti. Sudjelovanje predstavnika drugih Crkvi i kršćanskih zajednica, kao i židovske i muslimanske religije, potvrđuje da religija nije neka zasebna stvarnost u odnosu na društvo, nego njegova prirodna sastavnica, koja trajno priziva okomitu dimenziju, to jest, slušanje Boga kao uvjet traganja za općim dobrom, pravednosti i pomirenjem u istini. Religija stavlja čovjeka u odnos s Bogom, Stvoriteljem i Ocem sviju, te stoga treba biti snažan čimbenik mira. Religije se

svijek moraju pročišćavati prema ovoj istinskoj biti, kako bi odgovorile svom izvornom poslanju.

Ovdje se želim usredotočiti na središnju temu mogega kratkog promišljanja: to je pitanje savjesti. Tema savjesti je transverzalna glede raznih područja u kojima djelujete i temelj je slobodnog i pravednog društva, kako na nacionalnoj tako i na nadnacionalnoj razini. Naravno, mislim na Europu, čija je Hrvatska oduvijek sastavnica na povijesno-kulturnome planu, a to će doskora biti i na političko-institucionalnoj razini. Valja priznati i razvijati velika dostignuća modernoga doba, to jest, priznavanje i jamstvo slobode savjesti, ljudskih prava, slobode znanosti i time, slobodnoga društva, ali pri tom zadržati otvorenima razum i slobodu prema njihovu nadnaravnom temelju, kako bi se izbjeglo to da se ta dostignuća samo-izbrišu, kao što nažalost nerijetko možemo ustvrditi. Kvaliteta društvenoga i građanskoga života, kvaliteta demokracije dobrim dijelom ovise o tomu "kritičkom" čimbeniku, odnosno savjesti, o tome kako je se shvaća i o tome koliko se ulaže u njezino oblikovanje. Ako se savjest, prema prevladavajućem modernom shvaćanju, ograniči u subjektivni okvir, u koji se smješta religiju i moral, onda krizi zapada nema lijeka, a Europa je osuđena na nazadovanje. Ako se naprotiv savjest otkrije kao mjesto slušanja istine i dobra, mjesto odgovornosti pred Bogom i braćom ljudima, što je protiv svake diktature, onda ima nade za budućnost.

Zahvalan sam profesoru Zuraku jer je spomenuo kršćanske korijene brojnih kulturnih i znanstvenih ustanova ove zemlje, što se uostalom vidi i diljem Europe. Treba spominjati te začetke, pa i zbog povijesne istine, i vrlo je važno znati pomno iščitavati te korijene, jer oni mogu i danas nadahnjivati. Ključno je otkriti snagu nekog događaja, primjerice, nastajanja jednog sveučilišta, ili nekog kulturnog pokreta, ili neke bolnice. Valja shvatiti zašto i kako je do toga došlo, kako bi se i danas vrjednovala ta snaga, koja je duhovna

stvarnost, a postaju kulturnom i onda i društvenom. U temelju svega su muškarci i žene, dakle, osobe - savjesti, vođene snagom istine i dobra. Neki su od svijetlih likova ove zemlje već spomenuti.

Ja bih želio spomenuti oca Ruđera Josipa Boškovića, isusovca, rođenog u Dubrovniku prije tri stotine godina, 18. svibnja 1711. On vrlo dobro utjelovljuje sretnu vezu između vjere i znanosti, koje se uzajamno potiču na propitivanje, koje je istovremeno otvoreno, raznoliko, ali i sintetičko. Njegovo najpoznatije djelo Teorija prirodne filozofije, objavljeno u Beču, a zatim i u Veneciji polovicom osamnaestoga stoljeća, nosi vrlo znakovit podnaslov: *redacta ad unicam legem virium in natura existentium*, to jest "prema jedinom zakonu postojećih snaga u prirodi." U Boškoviću imamo analizu, imamo proučavanje mnogovrsnih znanstvenih grana, ali imamo i strast za jedinstvom. A to je tipično za katoličku kulturu. Zbog toga je osnivanje Katoličkog sveučilišta u Hrvatskoj znak nade. Želim da ono pridonese ujedinjenju između raznih dijelova suvremene kulture, vrijednosti i identiteta vašega naroda, nastavljajući plodan crkveni doprinos povijesti plemenite hrvatske nacije. Vratimo se ocu Boškoviću, stručnjaci vele da njegova teorija "kontinuiteta" vrijedi i za prirodne znanosti i za geometriju, što se na izvrstan način podudara s nekim velikim otkrićima suvremene fizike. Što reći? Odajemo priznanje slavnome Hrvatu, ali i istinskom isusovcu: častimo štovatelja istine koji dobro zna koliko ga ona nadvisuje, ali koji također zna, u svjetlu istine, upotrijebiti do kraja sposobnosti razuma kojima ga je Bog obdario.

No, osim odavanja priznanja, treba koristiti metodu umnog otvaranja tih velikana. Vratimo se dakle savjesti kao glavnom čimbeniku za kulturnu izgradnju i za promicanje općeg dobra. Oblikovanjem savjesti, Crkva daje društvu svoj dragocjeni prinos. Taj se doprinos počinje oblikovati u obitelji, a učvršćuje u župi, gdje se djeca i mladi uče produbljivanju Svetog pisma,

koje je "veliki kodeks" europske kulture. Istodobno uče o smislu zajednice, utemeljene na daru, a ne na gospodarskom interesu ili na ideologiji, nego na ljubavi, koja je "glavna pokretačka sila istinskog razvoja svake osobe i cijeloga čovječanstva" (Caritas in veritate, 1). Ta se logika besplatnosti, naučena u djetinjstvu i mladosti, potom živi u svakom okviru, u igri i u športu, u međusobnim odnosima, umjetnosti, u dragovoljnom služenju siromašnima i patnicima, a kada je jednom usađena, onda se može primjenjivati i u složenijim područjima politike i ekonomije, surađujući da jedan polis – grad, bude ugodan i gostoljubiv, da ne bude prazan,

lažno neutralan, nego bogat ljudskim sadržajima, s izrazitom etičkom crtom. Vjernici laici su zapravo pozvani da tu velikodušno žive svoju izobrazbu, vodeći se načelima socijalnog nauka Crkve za istinsku laičnost, za socijalnu pravdu, za obranu života i obitelji, za slobodu vjere i odgoja.

Cijenjeni prijatelji, vaša nazočnost i hrvatska kulturna baština potaknuli su me na ova kratka promišljanja. Ostavljam vam ih kao znak mogega poštovanja, a povrh svega kao želju Crkve da, pronoseći svjetlo Evanđelja, hodi u vašem narodu. Zahvaljujem vam na pozornosti i od srca blagoslivljam vas, vaše najmilije i vaše rad.

Papina poruka mladima

*Molitveno bdjenje mladih s papom Benediktom XVI.
na zagrebačkom Trgu bana Josipa Jelačića, 4. lipnja 2011.*

Draga mladeži! Sve vas srdačno pozdravljam! Osobito sam zadovoljan što sam ovdje s vama, na ovom povijesnom trgu koji je srce grada Zagreba. Ovaj je trg mjesto susreta i komunikacije, na kojemu često prevladava žamor i svakodnevna vrema. A sada, vaša ga nazočnost gotovo pretvara u „hram“, čiji je svod samo nebo, koje se večeras čini kao da se nagnje nad nas. U tišini želimo primiti Riječ Božju koja je naviještena, kako bi prosvijetlila naš um i zagrijala naše srce.

Iskreno zahvaljujem monsinjoru Srakiću, Predsjedniku Biskupske konferencije, za riječi kojima nas je uveo u ovaj naš susret. Na poseban način pozdravljam dvoje mladih te im zahvaljujem što su nam dali svoja lijepa svjedočanstva. Danielovo iskustvo podsjeća na ono svetoga Augustina; iskustvo je to traženja ljubavi negdje „vani“, a poslije se otkriva da mi je bliže od mene samoga, „dodiruje“ me u mojoj dubini i pročišćava... Mateja nam je pak govorila o ljepoti zajednice koja otvara srce, um i narav... Hvala vam oboma!

Sveti nas je Pavao, u čitanju koje smo čuli, pozvao da se „radujemo u Gospodinu uvijek“ (Fil 4,4). Riječ je to po kojoj duša zadrhti, ako uzmemo u obzir da Apostol naroda tu poslanicu piše kršćanima u Filipima dok je bio u zatvoru, u iščekivanju presude. On je okovan, ali navještaj i svjedočanstvo Evanđelja ne mogu biti zatočeni. Iskustvo svetoga Pavla pokazuje kako je, na našem putu, moguće očuvati radost i u mračnim trenucima. Na koju on to radost misli? Svi znamo da u srcu svakog čovjeka boravi snažna čežnja za srećom. Svako djelo, svaka odluka, svaka nakana nosi u sebi tu skrivenu intimnu i prirodnu potrebu. Ali, vrlo često, primijetimo da smo pouzdanje položili u stvarnosti koje ne ispunjavaju tu želju, nego štoviše, otkrivaju svu njihovu neizvjesnost. I upravo se u tim trenucima osjeća potreba za nečim što „nadilazi“, što daje smisao svakodnevnom životu.

Dragi prijatelji, vaša je mladost vrijeme koje vam Gospodin daruje da biste mogli otkriti smisao postojanja! To je vrijeme velikih obzora, snažno življenih osjećaja, ali i strahova zbog zahtjevnih i trajnih

odluka, teškoća u učenju i radu, pitanja o otajstvu boli i patnje. Još više, to predivno razdoblje vašega života u sebi nosi duboku čežnju, koja ne briše sve ostalo, nego ga uzdiže kako bi mu dala puninu. U Ivanovu Evanđelju Isus, obraćajući se svojim prvim učenicima, pita: „Što tražite?" (Iv 1,38). Draga mladosti, te riječi, to pitanje nadilazi vrijeme i prostor, zahtijeva od svakoga muškarca i svake žene da se otvori životu, i traži pravi put... I evo ono što iznenađuje: Kristov glas i vama ponavlja: „Što tražite?". Isus vam danas govori: putem Evanđelja i Duha Svetoga, da je On vaš suvremenik. On je onaj koji traži vas, prije nego vi Njega!

Potpuno poštujući vašu slobodu, On se približava svakome od vas i predlaže sebe kao istinski i odlučujući odgovor na onu čežnju koja prebiva u vašem biću, na želju za životom koji vrijedi živjeti. Pustite da vas uzme za ruku! Pustite da bude prijatelj i suputnik na vašem putu! Pouzdajte se u Njega, neće vas nikada razočarati! Isus vam daje da izbliza upoznate ljubav Boga Oca, daje vam da shvatite da se vaša sreća ostvaruje u prijateljstvu s Njime, u zajedništvu s Njime. Stvoreni smo i spašeni iz ljubavi. I samo u onoj ljubavi, koja želi i traži dobro drugoga, uistinu možemo iskusiti smisao života, i radosni smo što ga živimo, pa i u naporima, kušnjama, razočaranjima, čak i plivajući protiv struje.

Dragi mladi, ukorijenjeni u Kristu, moći ćete u punini živjeti ono što jeste. Kao što znate, na toj sam temi razvio svoju poruku za sljedeći Svjetski dan mladih, koji će nas okupiti u kolovozu u Madridu, i prema kojemu idemo. Pošao sam od snažnoga izraza svetoga Pavla: „Ukorijenjeni i nazidani na Kristu, učvršćeni u vjeri" (Kol 2,7). Rastući u prijateljstvu s Gospodinom, kroz Njegovu Riječ, Euharistiju i pripadnost Crkvi, uz pomoć vaših svećenika, moći ćete svima svjedočiti radost susreta s Njim koji vas uvijek prati, i zove vas živjeti u pouzdanju i nadi. Gospodin Isus nije Učitelj koji zavarava svoje učenike; On jasno kaže da hod s Njim zahtijeva zalaganje i osobnu žrtvu, ali se

isplati! Dragi mladi prijatelji, ne dopustite da vas zavedu privlačna obećanja lakog uspjeha, načini života koji daju prednost izgledu, na štetu nutrine. Ne popuštajte kušnjama da se potpuno pouzdate u posjedovanje, u materijalne stvari, odričući se slijediti istinu koja ide dalje, poput visoke zvijezde na nebu, kamo vas Krist želi povesti. Dopustite da vas povede u Božje visine! U doba vaše mladosti, podupire vas svjedočanstvo brojnih Gospodinovih učenika, koji su živjeli u svom vremenu noseći u srcu novost Evanđelja.

Sjetite se Franje i Klare iz Asiza, Ruže iz Viterba, Terezije od Djeteta Isusa, Dominika Savija.

Koliko mladih svetaca i svetica u velikom krilu Crkve! Ali ovdje, u Hrvatskoj, vi i ja upravimo misli na blaženoga Ivana Merza. Sjajan mladić, u potpunosti uključen u društveni život, koji nakon preminuća mlade Grete, njegove prve ljubavi, kreće sveučilišnim putom. U godinama Prvoga svjetskog rata nalazi se pred razaranjem i smrću, ali sve ga to oblikuje i izgrađuje, dajući mu da nadvlada trenutke krize i duhovne borbe. Ivanova je vjera toliko ojačala da se posvećuje proučavanju liturgije i započinje snažan apostolat među samim mladima. Otkriva ljepotu katoličke vjere i shvaća da je njegov životni poziv živjeti, i činiti da živi, prijateljstvo s Kristom. Koliko divnih djela ljubavi i dobrote ispunja njegov put. Umire 10. svibnja 1928., sa samo 32 godine, nakon nekoliko mjeseci bolesti, prikazujući svoj život za Crkvu i mlade.

Taj mladi život, darovan iz ljubavi, nosi Kristov miris, te je svima poziv da se ne bojimo povjeriti sebe Gospodinu, kao što to, na poseban način, razmatramo u Djevici Mariji, Majci Crkve, koja se ovdje ljubi i časti kao „Majka Božja od Kamenitih vrata" („Madre di Dio della Porta di Pietra"). Večeras želim Njoj povjeriti svakoga od vas, da vas prati svojom zaštitom, a nadasve da vam pomogne susresti Gospodina i u Njemu pronaći puni smisao vašeg postojanja. Marija se nije

bojala cijelu sebe darovati u Božji nacrt; u Njoj vidimo koji je naš cilj: puno zajedništvo s Gospodinom. Cijeli je naš život hod prema Jednoj i Trojnoj Ljubavi koja je Bog; tako možemo živjeti u sigurnosti da nikada nećemo biti napušteni. Dragi mladi Hrvati, grlim vas sve kao

djecu! Nosim vas u srcu i ostavljam vam svoj blagoslov.

"Radujte se u Gospodinu uvijek"! Njegova radost, radost istinske ljubavi, neka bude vaša snaga. Amen. Hvaljen Isus i Marija!

Propovijed pape Benedikta XVI. na slavlju s obiteljima

Euharistijsko slavlje u prigodi Prvoga nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji, Zagreb, Hipodrom, 5. lipnja 2011.

Draga braćo i sestre! U ovoj svetoj misi koju s radošću predvodim u koncelecijaciji s brojnom braćom u biskupstvu i s velikim brojem svećenika, zahvaljujem Gospodinu za sve drage obitelji ovdje okupljene, kao i za sve druge koje su s nama povezane putem radija i televizije. Posebna zahvalnost kardinalu Josipu Bozaniću, zagrebačkom nadbiskupu, za srdačne riječi na početku svete mise. Svima upućujem svoj pozdrav te izražavam svoju veliku ljubav zagrljajem mira!

Proslavili smo nedavno Uzašašće Gospodinovo te se pripravljamo da primimo veliki dar Duha Svetoga. U prvome smo čitanju vidjeli kako je apostolska zajednica bila okupljena u molitvi u Dvorani posljednje večere s Marijom, Isusovom majkom (usp. Dj 1,12-14). To je slika Crkve koja produbljuje svoje korijene u uskrsnom događaju. Ta je zapravo Dvorana mjesto gdje je Isus, na posljednjoj večeri, ustanovio Euharistiju i svećeništvo, i gdje je, pošto je uskrsnuo od mrtvih, izlio Duha Svetoga nad Apostole upravo te uskrсне večeri (usp. Iv 20,19-23). Gospodin je svojim učenicima naredio da „ne napuštaju Jeruzalem, nego neka čekaju Obećanje Očovo" (Dj 1,4); tražio je, naime, da ostanu zajedno kako bi se pripravili primiti dar Duha Svetoga. I oni su se skupili u molitvi zajedno s Marijom u Dvorani iščekujući obećani događaj (usp. Dj 1,14). Ostati zajedno bio je Isusov preduvjet da bi primili Duha Tješitelja, a produžena

molitva bila je pretpostavka njihove sloge. Tu nalazimo zadivljujuću pouku za svaku kršćansku zajednicu. Katkad se misli da misionarski uspjeh ponajprije ovisi o pomnom programiranju i mudrom izvršavanju neke konkretne obveze. Sigurno, Gospodin traži našu suradnju, ali prije bilo kojega našega odgovora potrebna je njegova inicijativa: Njegov je Duh pravi začetnik Crkve i njega valja zazivati i primiti.

U Evanđelju smo čuli prvi dio takozvane Isusove „svećeničke molitve" (usp. Iv 17, 1-11a) – na završetku oproštajnog govora – pune povjerenja, miline i ljubavi. Nazvana je „svećeničkom molitvom", jer se u njoj Isus predstavlja u svećeničkom stavu, kao onaj koji zagovora za svoje, u trenutku kada treba napustiti ovaj svijet. Ulomkom prevladavaju dva izraza: čas i slava. Riječ je o času smrti (usp. Iv 2,4; 7,30; 8,20), času u kojem Krist ima prijeći s ovoga svijeta k Ocu (13, 1). No taj je čas istodobno čas njegove proslave koja se ispunjava preko križa, a evanđelist Ivan to naziva „uzvišenje", odnosno uzdizanje, podizanje u slavu: čas Isusove smrti, čas krajnje ljubavi je čas njegove najviše slave. I za Crkvu, za svakoga kršćanina, najviša slava je slava Križa, a to znači živjeti u ljubavi, u posvemašnjem daru Bogu i drugima. Dragi braćo i sestre! Vrlo sam rado prihvatio poziv što su mi ga uputili hrvatski biskupi da posjetim ovu zemlju prigodom prvoga Nacionalnoga susreta hrvatskih

katoličkih obitelji. Želim izraziti koliko visoko cijenim tu osjetljivost i zauzetost za obitelj, ne samo zbog toga što se ta temeljna ljudska stvarnost danas, u vašoj zemlji kao i drugdje, mora suočiti s teškoćama i prijetnjama, pa stoga ima i posebnu potrebu da se evangelizira i podrži, nego i stoga što su kršćanske obitelji temelj za odgoj u vjeri, za izgradnju Crkve kao zajedništva i za njezinu misionarsku nazočnost u najrazličitijim životnim situacijama. Znam za velikodušnost i predanje s kojima vi, dragi pastiri, služite Gospodinu i Crkvi. Vaš svakodnevni rad odgajanja u vjeri novih naraštaja, kao i pripreme na brak i praćenje obitelji, glavni je put obnove Crkve, kojim se također oživljava društveno tkivo zemlje. Nastavite s tom raspoloživošću ovu vašu dragocjenu pastirsku zauzetost!

Svakomu je dobro poznato kako je kršćanska obitelj posebni znak Kristove nazočnosti i ljubavi i kako je ona pozvana dati posebni i nenadomjestivi doprinos evangelizaciji. Blaženi je Ivan Pavao II., koji je čak tri puta posjetio ovu plemenitu zemlju, tvrdio da je „kršćanska obitelj pozvana živo i odgovorno sudjelovati u poslanju Crkve na vlastiti i originalni način, stavljajući u službu Crkve i društva samu sebe u svojem biti i djelovati, kao intimno zajedništvo života i ljubavi" (*Familiaris consortio*, 50). Kršćanska je obitelj uvijek bila primarni put prenošenja vjere te i danas posjeduje velike mogućnosti za evangelizaciju u mnogovrsnim okruženjima.

Dragi roditelji, trajno se obvežite učiti svoju djecu moliti, i molite s njima; približite ih sakramentima, osobito Euharistiji jer ove godine slavite 600 godina „ludbreškog euharistijskog čuda"; uvedite ih u život Crkve; u intimi doma nemojte se bojati čitati Sveto pismo, obasjavajući tako obiteljski život svjetlom vjere i hvaleći Boga kao Oca. Budite poput male Dvorane posljednje večere, poput one Marijine i učenika, u kojoj se živi jedinstvo, zajedništvo, molitva!

Danas, Bogu hvala, mnoge kršćanske obitelji stječu sve više svijest o svojem

misijskom pozivu te se ozbiljno zauzimaju u svjedočenju za Krista Gospodina. Blaženi Ivan Pavao II govorio je: „Prava obitelj, utemeljena na braku, sama je po sebi dobra vijest za svijet". I dodaje: „U naše vrijeme sve su brojnije obitelji koje aktivno sudjeluju u evangelizaciji... U Crkvi je dozreo trenutak obitelji, a to je također trenutak misionarske obitelji" (*Angelus*, 21. listopada 2001.).

U današnjem je društvu više no ikad žurno potrebna nazočnost uzornih kršćanskih obitelji. Moramo na žalost ustanoviti, da se, posebno u Europi, širi sekularizacija koja Boga života gura na rub te donosi rastuću razjedinjenost obitelji.

Apsolutizira se sloboda bez odgovornosti za istinu, i njeguje se, kao ideal, individualno dobro preko potrošnje materijalnih dobara te površnih iskustava, ne vodeći računa o kvaliteti odnosa s osobama i o najdubljim ljudskim vrijednostima; ljubav se svodi na sentimentalni osjećaj i zadovoljavanje nagonских poriva, bez nastojanja da se stvore trajne veze međusobne pripadnosti i bez otvorenosti životu. Pozvani smo da se odupremo tom mentalitetu! Uz riječ Crkve, veoma je važno i svjedočenje te zauzetost kršćanskih obitelji, vaše konkretno svjedočanstvo, posebno kao potvrda nepovredivosti ljudskoga života od začeca do njegova prirodnoga skončanja, što je jedinstvena i nezamjenjiva vrijednost obitelji utemeljene na braku i na potrebi zakonskih odredbi koje bi podupirale obitelji u zadaći rađanja i odgoja djece.

Drage obitelji, budite hrabre! Ne popuštajte tom sekulariziranom mentalitetu koji nudi suživot kao pripravu ili čak kao zamjenu za brak! Pokažite svojim životnim svjedočanstvom da je moguće ljubiti poput Krista, bezrezervno, da se nije potrebno bojati brige za drugu osobu! Drage obitelji, radujte se očinstvu i majčinstvu! Otvorenost životu znak je otvorenosti prema budućnosti, pouzdanja u budućnost, kao što poštivanje naravnoga zakona oslobađa osobu, a ne ubija je! Dobro obitelji je dobro i Crkve. Želio bih istaknuti ono što sam

tvrdio prije: „Izgradnja svake pojedine kršćanske obitelji smješta se unutar veće obitelji Crkve, koja je podupire i nosi sa sobom. I obratno, Crkvu grade obitelji, male kućne crkve" (Discurso di apertura del Convegno ecclesiale diocesana di Roma, 6. lipnja 2005: Insegnamenti di Benedetto XVI, I, 2005, p. 205). Molimo Gospodina da obitelji budu uvijek više male Crkve, a crkvene zajednice da budu više obitelj!

Drage hrvatske obitelji, živeći u zajedništvu vjere i ljubavi, budite što očitiji

svjedoci obećanja koje je Gospodin, uzašavši na nebo dao svakomu od nas: „...ja sam s vama sve dane do svršetka svijeta" (Mt 28,20). Dragi hrvatski kršćani, osjećajte se pozvanima naviještati evanđelje cijelim svojim bićem; osjetite snagu Gospodnje riječi: „Pođite i učinite mojim učenicima sve narode" (Mt 28,19). Djevica Marija, Kraljica Hrvata, neka vas uvijek prati na tom putu. Amen! Hvaljen Isus i Marija!

Zahvala biskupa Valtera Župana, predsjednika Vijeća HBK za obitelj

Euharistijsko slavlje u prigodi Prvoga nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji, Zagreb, Hipodrom, 5. lipnja 2011.

Sveti Oče! U ime okupljenih vjernika Sizričem Vam zahvalu što ste došli u Hrvatsku i predsjedali slavlju našega prvoga obiteljskog dana i tako pridonijeli da se konačno čuje glas hrvatskih katoličkih obitelji. Ovo mnoštvo koje je pred Vama čvrsto prijanja uz nauk o nepovredivosti života, o braku i obitelji kojega Vi neustrašivo naviještate. Mi smo zato danas i došli ovamo da Vam posvjedočimo kako je to bilo naše vjekovno opredjeljenje i da na njemu odlučujemo graditi i svoju budućnost.

Naš je narod kroz trinaest stoljeća u svojoj domovini proživljavao duga teška razdoblja. Bili smo na braniku Europe te postali predziđe kršćanstva u ovom dijelu svijeta. Ali to smo smogli zato jer su nam obitelji bile utemeljene na čvrstim vrednotama evanđelja, pa smo bili slični kući utemeljenoj na stijeni koja se ne ruši kada dođu oluje; a oluja je bilo uistinu mnogo. Ima ih i danas.

Sveti Oče! Svjesni smo da i danas braku i obitelji prijete srozavanje njihove stabilnosti. Promiču se oblici zajedništva života koji nemaju nikakav temelj u europskoj kulturi i pravnoj baštini; a upravo se na stabilnosti obitelji i na kršćanskim vrednotama temeljila izgradnja civilizirane Europe i naše Hrvatske koja je od uvijek

sastavni i neodvojiv dio Europe. Čvrsto smo uvjereni da se na tome temelji i naša budućnost.

Ako se danas svima priznaje pravo na slobodno izražavanje svojih stavova, onda izjavljujemo da i mi, koji predstavljamo većinu hrvatskog naroda i građana Republike Hrvatske, imamo neotuđivo pravo da živimo, javno iznosimo i naviještamo vrijednosti po kojima nam je darovan život. Imamo pravo i hoćemo da djeca svoje roditelje mogu nazivati prirodnim imenom "mama" i "tata". Ona imaju naravno pravo da pred svima posvjedoče da imaju oca i majku koji su im podarili život. Imamo pravo i želimo da oni koji nama upravljaju promiču život i da se konačno revidira zakon iz nekih, željeli bismo vjerovati, prošlih vremena o prekidu ljudskog života, i da se ne naziva napretkom ono što vodi u smrt.

Sveti Oče! Vaš predšasnik Ivan VIII. napisao je 7. lipnja 879. godine pismo našem hrvatskom knezu Branimiru u kojem mu među ostalim javlja da je toga dana, na blagdan Isusova Uzašašća na nebo, za vrijeme svečane mise na oltaru svetog Petra uzdigao ruke i blagoslovio njega i njegov narod. I Vi, Sveti Oče, visoko uzdignite danas svoje ruke prema nebu i blagoslovite one koji nama upravljaju, nositelje državnih

vlasti; blagoslovite našu Crkvu i njezine pastire, blagoslovite naše obitelji i ovaj narod, blagoslovite nam dragu domovinu Hrvatsku. Neka nam po zagovoru Marije

Majke Crkve, Bog udijeli ustrajnost na njegovu putu, mir, napredak i obilje svakog blagoslova.

Nagovor pape Benedikta XVI. uz molitvu Kraljice neba

Draga braćo i sestre! Prije završetka ovoga svečanoga slavlja, želim vam zahvaliti na vašem žarkom i pobožnom sudjelovanju, kojim ste željeli izraziti također i svoju ljubav prema obitelji i svoju zauzetost njoj u korist – kako je na to malo prije podsjetio monsinjor Župan, kojemu također od srca zahvaljujem. Danas sam ovdje da vas učvrstim u vjeri; i to je taj dar koji vam nosim: Petrovu vjeru, vjeru Crkve! Ali istodobno, vi darujete meni tu istu vjeru, obogaćenu svojim iskustvom, radostima i trpljenjima. Napose mi darujete svoju vjeru življenu u obitelji, da bih je očuvao u baštini sveopće Crkve.

Znam da u Mariji, Kristovoj Majci i našoj Majci, nalazite veliku snagu. Stoga se ovoga trenutka obraćamo njoj, duhovno upravljani prema Svetištu Marije Bistrice, te joj povjeravamo sve hrvatske obitelji: roditelje, djecu, djedove i bake; put bračnih drugova, odgojnu zauzetost, profesionalni i

kućni posao. Zazivamo također njezin zagovor da bi javne ustanove uvijek podupirale obitelj, tu osnovnu stanicu društvenoga tijela. Draga braćo i sestre, baš za godinu dana, proslavit ćemo u Milanu 7. svjetski susret obitelji. Povjerimo Mariji pripremu tog iznimnog crkvenog događaja. Ovoga se trenutka sjedinjujemo u molitvi i sa svima onima koji u katedrali u Burgo de Osma, u Španjolskoj, slave proglašenje blaženim Ivana de Palafoxa y Mendoze, svijetli lik biskupa iz 17. stoljeća u Meksiku i Španjolskoj; bio je čovjek široke kulture i duboke duhovnosti, veliki obnovitelj, neumorni pastir, branitelj Indiosa. Neka Gospodin svojoj Crkvi podari brojne svete pastire poput blaženoga Ivana.

Pozdravi na slovenskom, srpskom, makedonskom, mađarskom, albanskom i njemačkom jeziku...)

Drage obitelji, ne bojte se! Gospodin ljubi obitelj i blizu vam je!

Nagovor pape Benedikta XVI. u zagrebačkoj katedrali

Večernja s hrvatskim biskupima, svećenstvom i redovništvom, Zagreb, 5. lipnja 2011.

Draga braćo u biskupstvu i u svećeništvu, draga braćo i sestre!

Zahvaljujem Gospodinu za ovaj molitveni susret, koji mi omogućuje doživjeti poseban trenutak zajedništva s vama, biskupi, svećenici, posvećene osobe, bogoslovi i sjemeništari, novaci i novakinje. Od srca vas pozdravljam te vam zahvaljujem za svjedočanstvo koje dajete Crkvi kao što su to učinili toliki pastiri i mučenici u ovoj zemlji, od svetog Dujma sve do blaženog kardinala Stepinca,

ljubljenog kardinala Kuharića i mnogih drugih.

Hvala uzoritom kardinalu Josipu Bozaniću na lijepim riječima koje mi je uputio. Ovu se večer želimo u molitvi i pobožnosti prisjetiti blaženoga Alojzija Stepinca, neustrašivoga pastira, primjera apostolskog žara i kršćanske čvrstoće, čiji herojski život još i danas prosvjetljava vjernike hrvatskih biskupija, podržavajući ih u vjeri i crkvenom životu. Zasluge toga nezaboravnoga biskupa bitno proizlaze iz njegove vjere: u svojem je životu uvijek čvrsto upravljao pogled na Isusa i Njemu se

uvijek suobličavao, sve do toga da je postao živa slika Krista, pa i Krista patnika. Upravo zahvaljujući njegovoj čvrstoj kršćanskoj savjesti, znao se oduprijeti svakom totalitarizmu, te u vrijeme nacističke i fašističke diktature postao braniteljem Židova, pravoslavnih i svih progonjenih, a potom, u doba komunizma, "odvjetnik" svojih vjernika, napose mnogih progonjenih i ubijenih svećenika. Da, postao je "branitelj" Boga na ovoj zemlji, jer je postojano branio istinu i pravo čovjeka da živi s Bogom.

"Jednim uistinu prinosom [Krist] zasvagda usavrši posvećene" (Heb 10,14). Ovaj izričaj iz Poslanice Hebrejima, malo prije naviješten, poziva nas da promatramo lik blaženoga kardinala Stepinca sukladno s Kristovim "likom" i njegovom Žrtvom. Kršćansko mučeništvo je zapravo najviša mjera svetosti, ali to jest uvijek i samo zahvaljujući Kristu, po njegovu daru, kao odgovor na njegov prinos koji primamo u Euharistiji. Blaženi Alojzije Stepinac odgovorio je svojim svećeništvom, svojim biskupstvom, svojom žrtvom života: jednim jedincatim "da" sjedinjenim s onim Kristovim. Njegovo mučeništvo označava vrhunac nasilja usmjerenih protiv Crkve tijekom užasnoga razdoblja komunističkoga progona. Hrvatski katolici, a posebno kler, bili su predmetom mučenja i sustavnih nasilja, koji su išli za tim da razore katoličku Crkvu, počevši od najvišeg mjesnog autoriteta. Ono posebno teško doba obilježio je jedan naraštaj biskupa, svećenika i redovnika, spremnih umrijeti da ne bi izdali Krista, Crkvu i Papu. Narod je vidio da svećenici nisu nikad gubili vjeru, nadu, ljubav, te su tako ostali uvijek sjedinjeni. To jedinstvo objašnjava ono što je ljudski neobjašnjivo: da tako kruti režim nije mogao slomiti Crkvu.

I danas je Crkva u Hrvatskoj pozvana na jedinstvo kako bi se suočila s izazovima u promijenjenom društvenom okruženju, nalazeći misionarskom spremnošću nove putove evangelizacije, posebice u službi mladim naraštajima. Draga braćo u biskupstvu, želio bih ohrabriti prije svega

vas u obavljanju vaše službe. Što budete više djelovali u plodnom suglasju među sobom i u zajedništvu s Petrovim nasljednikom, to ćete se više moći suočavati s teškoćama našega vremena. Uz to je važno da se ponajprije biskupi i svećenici trajno zauzimaju za pomirenje među podijeljenim kršćanima, kao i među kršćanima i muslimanima, nasljeđujući Krista koji je mir naš. Svojim svećenicima ne propustite davati jasne duhovne, doktrinarnе i pastoralne naputke. Crkvena zajednica doista u sebi sadrži zakonite različitosti, no ipak ne može vjerno svjedočiti Gospodina ako nema zajedništva njezinih članova. To od vas zahtijeva budno služenje u dijalogu punom ljubavi, ali i jasnoće i čvrstoće. Draga braćo, prijanjati uz Krista znači "čuvati njegovu riječ" u svim okolnostima (usp. Iv 14, 23).

S tim u vezi blaženi se kardinal Stepinac ovako izrazio: "Jedno od najvećih zala našega vremena jest osrednjost u pitanjima vjere. Nemojmo si umišljati... Ili jesmo ili nismo katolici. Ako jesmo, onda se to mora očitovati na svim područjima našega života" (Omelia nella Solennita dei SS. Pietro e Paolo, 29 giugno 1943). Moralni se nauk Crkve, danas često neshvatljiv, ne može odvojiti od Evandjelja. Upravo na pastire spada da ga pouzdano nude vjernicima, kako bi im pomogli procijeniti svoje osobne odgovornosti, sklad između njihovih odluka i zahtjeva vjere. Tako se napreduje u onom nužnom "kulturalnom zaokretu", da bi se promicala kultura života i društvo po mjeri čovjeka.

Dragi svećenici, posebno vi, župnici, poznata mi je važnost i mnogovrsnost vaših obveza, u doba kad se nedostatak svećenika počinje snažno osjećati. Potičem vas da ne klonete duhom, nego da ostanete budni u molitvi i u duhovnom životu da biste plodonosno mogli ispunjavati vaše služenje: naučavajući, posvećujući i vodeći sve koji su povjereni vašoj brizi. Velikodušno primajte one koji kucaju na vrata vašega srca, nudeći svakome darove koje vam je božanska dobrota povjerila. Ustrajte u zajedništvu sa svojim biskupom i

u međusobnoj suradnji. Hranite svoje brižno zauzimanje na izvorima Svetoga pisma, sakramenata, neprestane hvale Bogu, otvoreni i poučljivi djelovanju Duha Svetoga; tako ćete biti učinkoviti djelatnici nove evangelizacije na koju ste pozvani da je ostvarite zajedno s vjernicima laicima, skladno i bez miješanja onoga što ovisi o zaređenom službeniku s onim što pripada sveopćem svećeništvu krštenih. Neka vam na srcu bude briga za duhovna zvanja: trudite se svojim oduševljenjem i vjernošću prenijeti živu želju da se velikodušno i bez oklijevanja odgovori Kristu, koji poziva na najdublje sjedinjenje s Njime, Glavom i Pastirom.

Dragi redovnici i redovnice, Crkva mnogo očekuje od vas koji imate poslanje svjedočenja u svakom vremenu onaj "način života koji je Isus, kao najuzvišeniji od posvećenih i misionar Oca za njegovo Kraljevstvo, prigrlio i ponudio učenicima koji su ga slijedili" (Esort. Ap. Vita consecrata, 22). Neka Bog bude uvijek vaše bogatstvo: dopustite mu da vas oblikuje kako bi današnjem čovjeku pokazao jasnim pristajanje uz prave vrijednosti svetosti, istine, ljubavi Oca nebeskoga. Potpomognuti milošću Duha, govorite ljudima jezikom života koji je preobražen uskrsnom novošću. Sav vaš život postat će tako znak i služenje posvećenju koje je

svaki kršćanin primio kad je pritjelovljen Kristu.

Vama mladima, koji se pripravljate za svećeništvo ili za posvećeni život, želim ponoviti da božanski Učitelj neprestano djeluje u svijetu i govori svakom pojedinom od onih koje je izabrao: "Slijedi me" (Mt 9,9). Taj poziv zahtijeva svakodnevnu potvrdu odgovora ljubavi. Neka vaše srce bude uvijek spremno! Herojsko svjedočanstvo blaženoga Alojzija Stepinca neka nadahne obnovu duhovnih zvanja među mladim Hrvatima. A vi, draga braćo u biskupstvu i svećeništvu, svakako nastojte dati mladima u sjemeništima i novicijatima uravnoteženi odgoj, koji će ih pripremiti na služenje utkano u društvo našega vremena, zahvaljujući ozbiljnosti i dubini njihova duhovnoga života i studija.

Ljubljena Crkvo u Hrvata, preuzmi ponizno i smjelo zadaću da budeš moralna savjest društva, "sol zemlje" i "svjetlo svijeta" (usp. Mt 5,13-14). Budi uvijek vjerna Kristu i njegovu Evandelju, u društvu koje nastoji relativizirati i sekularizirati sve slojeve života. Budi boravište radosti u vjeri i nadi.

Predragi! Neka blaženi kardinal Alojzije Stepinac i svi Sveti vaše zemlje posreduju za vaš narod a Majka Spasiteljeva neka vas štiti! S ljubavlju udjeljujem vama i čitavoj Crkvi u Hrvata svoj apostolski blagoslov. Amen. Hvaljen Isus i Marija!

Govor pape Benedikta XVI. na oproštajnoj svečanosti

Zračna luka Zagreb, 5. lipnja 2011.

Gospodine predsjedniče, uglednici iz vlasti, draga braćo u biskupstvu, braćo i sestre u Gospodinu!

Moj je pohod vašoj zemlji došao do kraja. Premda kratak, bio je bogat susretima, koji su mi omogućili osjetiti dio vas, vaše povijesti te su mi pružili prigodu da hodočasničku Crkvu u Hrvatskoj utvrdim u vjeri u Isusa Krista, jedinoga Spasitelja.

Tu vjeru, koja je doprla do vas hrabrim i vjernim svjedočenjem tolike vaše braće i sestara, od kojih neki nisu oklijevali umrijeti za Krista i njegovo Evandlje, doživio sam živom i iskrenom. Podajmo Bogu hvalu za obilne darove milosti koje bogato raspoređuje u svagdašnjem hodu svoje djece! Želim zahvaliti svima koji su sudjelovali u pripravi kako bi ovaj moj posjet protekao u redu.

Na pameti i u srcu nosim žive dojmove ovih dana. Skladno i proživljeno je bilo jutrošnje sudjelovanje na svetoj misi u prigodi Nacionalnoga dana obitelji. Jučerašnji susret u Hrvatskom narodnom kazalištu omogućio mi je da s predstavnicima građanskoga društva i vjerskih zajednica podijelim neka razmišljanja. Potom su mi, tijekom dirljivog molitvenoga bdjenja, mladi pokazali svijetlo lice Hrvatske, okrenuto prema budućnosti, obasjano živom vjerom poput plamena dragocjene svjetiljke, koji je primljen od otaca i koji zahtijeva ga da se čuva i hrani duž puta. Molitva na grobu blaženoga kardinala Stepinca podsjetila nas je, na osobit način, na sve one koji su trpjeli – a i danas trpe – zbog vjere u Evanđelje. Nastavimo moliti zagovor toga neustrašivoga svjedoka uskrsloga Gospodina, kako bi svaka žrtva, svaka kušnja, koje prinosimo Bogu iz ljubavi prema njemu i braći, mogle biti kao pšenično zrno koje, pavši na zemlju, umre da donese plod.

Razlog je moje radosti što sam vidio koliko je danas još uvijek živa kršćanska predaja u vašem narodu. Rukom sam je

dotaknuo osobito u toplom dočeku što mi ga je narod iskazao, a kao što je to učinio i tijekom tri posjeta blaženoga Ivana Pavla II., prepoznajući u posjetu Petrova nasljednika, onoga koji dolazi utvrditi braću u vjeri. Ova crkvena životnost, koju valja očuvati i ojačati, sigurno će proizvesti svoje pozitivne učinke na svekoliko društvo, zahvaljujući suradnji Crkve i javnih ustanova, za koju želim da bude uvijek jasna i plodna.

U ovo vrijeme, kad se čini da nedostaju čvrsta i sigurna uporišta, neka kršćani, ujedinjeni "zajedno u Kristu", ugaonom kamenu, mognu, poput duše nacije, nastaviti izgrađivati državu pomažući joj u razvoju i boljitku.

Vraćajući se u Rim, sve vas povjeravam u Božje ruke. On, darovatelj svakoga dobra i beskrajna providnost, neka uvijek blagoslivlja ovu zemlju i hrvatski narod te udijeli mir i napredak svakoj obitelji. Neka Djevica Marija bdije nad povijesnim putom vaše domovine kao i nad putom čitave Europe i neka vas također prati moj apostolski blagoslov, koji vam od srca udjeljujem.

HRVATSKA BISKUPSKA KONFERENCIJA

Izjava Komisije Iustitia et pax o Međunarodnom sudu za ratne zločine u Haagu

Potaknuti događajima koji slijede za nekoliko dana, a to su najavljene presude hrvatskim generalima koji su oslobodili našu domovinu Hrvatsku u osloboditeljskom ratu od srpske agresije, a koji bi mogli imati nesagledive posljedice za našu zemlju i njezinu budućnost, te koji bi mogli povrijediti pravdu i stoga dugoročno ugroziti mir, Komisija Hrvatske biskupske konferencije "Iustitia et pax" osjeća odgovornost da u ime sebi vlastite zadaće, a to je briga za zajedničko dobro, izjavi sljedeće:

Neophodno je izreći pravorijek o ratu na području Republike Hrvatske od 1991. do 1995.

Kada je Vijeće sigurnosti Ujedinjenih naroda 1993. godine Rezolucijom br. 808 osnovalo međunarodni ad hoc Sud za ratne zločine počinjene na području bivše Jugoslavije (ICTY) i Ruande (ICTR), Hrvati su to dočekali s velikim očekivanjima. Taj je sud, naime, i ustanovljen na prijedlog Republike Hrvatske. Hrvatska je pretrpjela strašnu oružanu agresiju koju je nad njom od 1991. do 1995. vodila Srbija i Crna Gora s tzv. JNA. Međutim Hrvatska se, premda je bila ostavljena bez adekvatne i pravodobne pomoći, kako Ujedinjenih naroda tako i Europske unije, uspjela obraniti i osloboditi, nakon četiri godine okupacije i etničkog čišćenja od nesrpskog stanovništva, gotovo trećinu svoga okupiranog državnog područja. Ovdje valja podsjetiti na Rezoluciju o stanju na okupiranim područjima Hrvatske, koju je donijela Opća skupština UN-a 10. prosinca 1994., kojom je potvrdila teritorijalnu cjelovitost i suverenost Republike Hrvatske. Tu se, dakle, jasno kaže da su dijelovi Republike Hrvatske tijekom Domovinskoga

rata bili – okupirani. Bila je, prema tome, počinjena agresija na Hrvatsku i Hrvatska se u Domovinskom ratu branila – i obranila. U tom kontekstu hrvatski je narod očekivao da će spomenuti Sud ad hoc (ICTY) sa sjedištem u Haagu u svom djelovanju početi od činjenice da je Hrvatska bila napadnuta, razorena, okupirana te su nad njezinim građanima od strane Srbije počinjeni ratni zločini, zločini protiv čovječnosti i zločini genocida, za što će počinitelji biti kažnjeni.

Problemi na koje sud u Haagu nije uspio primjereno odgovoriti

Sud u Haagu nije adekvatno vrednovao činjenicu da je Hrvatska bila žrtva srpske agresije. To se vidi iz konkretne optužnice koja je podignuta za tzv. "udruženi zločinački pothvat", na čelo kojega se stavilo pokojnoga hrvatskog predsjednika dr. Franju Tuđmana, zajedno s još nekim također pokojnim visokim državnim predstavnicima, a u koju su uključeni – i to po zapovjednoj odgovornosti – hrvatski generali.

Velika je, nadalje, zamjerka ovome Sudu – na što smo mi već upozorili svojim izvješćem "Pravda i mir u Hrvatskoj i njezinom okruženju: Hrvatska perspektiva", na međunarodnom skupu u Lisabonu 2005. godine (1) – što se za počinjene zločine na našem području sudi samo pripadnicima autohtonih naroda koji tu žive, a unaprijed se aboliralo pripadnike drugih naroda, koji su također nosili na ovom području u vrijeme ratnih djelovanja bilo političku bilo vojnu odgovornost.

Naime, ovaj Sud je uspostavio kriterije koji ne vrijede univerzalno, već partikularno i parcijalno. Tako se dogodilo da u 21. stoljeću pod okriljem Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda imamo instituciju u kojoj veliki sude malima po

kriterijima koji ne vrijede za velike. Kada bi se kriteriji ovog Suda primijenili na generale i političare naroda sudaca i tužitelja u procesu, mnogi bi generali i političari tih naroda bili optuženi po zapovjednoj odgovornosti, za prekomjerno granatiranje, neselektivno granatiranje, udruženi zločinački pothvat... Ako kriteriji međunarodnog suda pod okriljem Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda ne vrijede univerzalno, a evidentno ne vrijede, što onda iz toga možemo zaključiti? Da postoje "viši" i "niži" narodi? Zar se suditi može samo malim narodima? I koji je onda smisao takvih sudskih procesa? Nije li to opasan pravni presedan koji se nije smio dogoditi na kraju 20. stoljeća, i ne otvara li on – baš zato što je pod okriljem ovako visoke međunarodne institucije – prostor za opasno širenje novih nepravdi u svijetu? To su pitanja koja ne rješavaju probleme naroda s prostora bivše Jugoslavije. Ali riječ je o pitanjima koja traže ozbiljno promišljanje i ozbiljne odgovore, jer ukoliko se legitimira ova praksa da veliki sude malima i "viši" "nižima", onda u svijetu sigurno neće biti mira jer to je u korijenu nepravedno i nehumano.

U "izlaznoj strategiji" rada Haškoga suda svakako valja uzeti ozbiljno u razmatranje ovu činjenicu koja se rodila iz prakse rada Suda, a koja otvara niz teških pitanja i mogućih opasnih zastranjenja koja će imati daleko šire posljedice od nepravde učinjene prema "malim" narodima ili pojedincima pripadnicima tih naroda, političarima ili vojnicima.

Distinkcija između Suda i haaškoga tužiteljstva

Bilo bi nepravedno zbog svega toga prozivati cijeli Tribunal. Bez namjere umanjavanja činjenice da je Sud potvrdio i učinio pravosnažnom optužnicu za "zločinački pothvat", želimo podsjetiti da optuživanje ili neoptuživanje, otvaranje ili neotvaranje istraga za "prekomjerno", "neselektivno" granatiranje Knina, ili Vukovara - nije u nadležnosti Suda, već haaškoga tužiteljstva. A to tužiteljstvo

radilo je prema čudnim kriterijima i metodama. Mnoga svjedočenja iz samog Suda, ali i iz tužiteljstva, iznijela su na svjetlo dana činjenicu da se o optuživanju odlučivalo pod političkim pritiscima velikih sila, s jasnom težnjom ujednačavanja odgovornosti napadača i napadnutih, a to znači i iskrivljavanja povijesne slike o stvarnim agresorima i stvarnim žrtvama. Sporno je dakle i to što tužitelju Vijeće sigurnosti daje neviđenu političku snagu. I Vijeće sigurnosti i Europska unija svoje bitne političke odluke o Hrvatskoj temelje na izvješćima glavnoga haškog tužitelja, a ne predsjednika suda ili na odlukama sudskoga vijeća. U tome smislu sud za bivšu Jugoslaviju je svjetski presedan. Jer na svakom drugom sudištu tužitelj je jednakopravan obrani i samo je jedna od strana u kaznenom postupku.

Hrvatska i Haaški sud

Pored tuđih, treba se sjetiti i vlastitih pogrešaka, jer je i njih s hrvatske strane bilo i te kako mnogo. Kada već spominjemo glavnoga tužitelja, valja postaviti pitanje kako je moguće da je Ruanda uspjela smijeniti glavnu tužiteljicu, na čiji je rad imala slične zamjerke kao i većina hrvatskih građana i političara, a hrvatska diplomacija i politika, iako je evidentirala iste nepravilnosti, to nije? Zašto? Isto tako treba se upitati koliko je bilo razboritosti u odluci da se prije nego što je nadležno sudsko vijeće donijelo svoju odluku, u travnju 2000. godine donese Deklaracija o suradnji s Međunarodnim kaznenim sudom u Haagu, čime se tužiteljstvu dala nadležnost nad oslobodilačkim operacijama Bljesak i Oluja. Ne samo da tada nije pokazana politička razboritost, nego je državna vlast iskazala nepoštivanje prema nadležnom sudskom vijeću.

Ovdje se ne smije zaboraviti ni selektivno i protuzakonito dostavljanje dokumentacije tužiteljstvu, a posebno se to odnosi na "predsjedničke" transkripte. Podsjećamo da su upravo ti transkripti, onako neprecizni i nedorečeni, tužiteljeva

pravna platforma za podizanje optužnice za tzv. "zločinački pothvat" u više predmeta pred Haaškim sudom. Istodobno optuženicama je do početka postupka dokumentacija bilo slabo ili nikako dostupna.

Stoga, da bi Sud mogao donijeti pravednu presudu, sudsko bi vijeće trebalo, uz sve predočene činjenice, prilikom donošenja presude voditi računa i o sljedećemu:

1. Da za državnu politiku agresije i okupacije Hrvatske te Bosne i Hercegovine nije podignuta nikakva optužnica, dok za odluku da se oslobodi okupirani hrvatski teritorij, jest.
2. O pravu i obvezi Hrvatske da oslobodi svoj okupirani teritorij.
3. O pravu i obvezi Hrvatske da pomogne ugroženom bošnjačkom i hrvatskom narodu da nakon Srebrenice ne doživi još jedan genocid u Bihaću, koji bi po procjenama međunarodne zajednice bio višestruko strašniji.
4. Da nitko pravedan ne može poreći da su i s hrvatske strane počinjeni pojedinačni zločini, no procesuirati i osuditi trebalo bi prave počinitelje, a ne birati osumnjičenike po političkom ključu. Jer samo ukoliko se osude pravi počinitelji, pravda može biti zadovoljena, a ukoliko se osude nevini, to onda nije pravda, već nepravedna optužba napadnute države, a time i njezinog naroda. A ovakva nepravda ne pridonosi uspostavi povjerenja i mira, već može biti uzrok novim podjelama i ozbiljnim nesporazumima. Ne kaže se uzalud da je bolje sto krivih osloboditi nego jednog nevinog osuditi.

Poziv na pravdu i mir

"Pravda je novo ime mira" bilo je geslo pontifikata pape Pija XII. Reflektirajući užas II. svjetskog rata, prijetnje hladnoga rata, Papa je upozorio svijet da treba uložiti mnogo napora oko uspostave pravde, jer to je nužan uvjet za uspostavu mira u svijetu. Kasnije je crkveno Učiteljstvo razvijalo ovu

misao o uvjetima uspostave trajnoga mira među ljudima i narodima. Tako je Pavao VI. došao do zaključka da je razvoj novo ime mira, posebno razvoj siromašnih naroda. (2) Ivan Pavao II. otkriva da je solidarnost ta koja nosi mir današnjem svijetu. (3) Ovu misao o promicanju kulture mira zaključuje aktualni papa Benedikt XVI. upozoravajući da su na kraju ljubav i istina ti koji čovječanstvu otvaraju perspektivu izgradnje kulture mira. (4) Svaka od ovdje spomenutih pretpostavki mira je bitna, i ukoliko izostane u značajnijoj mjeri, mir – ta neizmjerljiva vrijednost čovječanstva – teško će biti održiv.

U tom smislu i mi želimo dati svoj prilog promicanju pravde kao elementarnog oblika mogućnosti mira među ljudima i narodima, kako u ovom dijelu Europe, prečesto zahvaćenom ratovima i nasiljem, tako i na uspostavi pravednosti i kulture mira u cijeloj suvremenoj Europi i cijelome svijetu.

Na kraju, kao što smo pozvali vjernike da mole i poste za pravednu odluku, apeliramo na hrvatske građane da po objavljivanju presude zadrže mir i dostojanstvo.

U Zagrebu, 12. travnja 2011.

*Biskup Vlado Košić, predsjednik
Komisije HBK Iustitia et pax*

Bilješke:

1. Usp. Košić, V., Črpić, G., U službi pravde i mira. For the Sake of Justice and Peace. Komisija Iustitia et pax Hrvatske biskupske konferencije 1989.-2009. Izjave, priopćenja, apeli, izvještaji. Zagreb. 2009., , str. 119-121; 135-137.
2. Usp. Pavao VI., *Populorum progressio*, 1967.
3. Usp. Ivan Pavao II., *Sollicitudo rei socialis*, 1987.
4. Usp. Benedikt XVI., *Deus caritas est*, 2005.; *Caritas in veritate*, 2009.

Istina i pravda su osnovni preduvjeti mira

Izjava Hrvatske biskupske konferencije u povodu Haaške presude

Haaška presuda generalima Anti Gotovini, Ivanu Čermaku i Mladenu Markaču unijela je nemir u srca mnogih hrvatskih građana te je narušila njihovo povjerenje u institucije pravde i istine na međunarodnoj razini. I mi hrvatski biskupi, skupa s našim vjernicima, dijelimo nevjericu i tugu zbog te presude i njezinoga pravnog obrazloženja. Zabrinuti smo i zbog njezinoga negativnoga utjecaja na interpretacije i povijesne prosudbe osloboditeljskog rata Republike Hrvatske tj. obrane od srpske agresije. Bojimo se k tomu da će to utjecati i na međunarodni ugled Republike Hrvatske i hrvatskog naroda u cjelini, te na izgradnju mira i pravde u međunarodnim odnosima.

Izražavamo svoju kršćansku i ljudsku solidarnost s osuđenim generalima, Antom Gotovinom i Mladenom Markačem i s njihovim obiteljima. Isto tako izražavamo solidarnost i sa svim nevinim žrtvama i ljudima, bez obzira kojem narodu pripadali, a stradali su tijekom domovinskog rata na bilo kojem bojištu od Iloka i Vukovara do Konavala i Dubrovnika. Njihova patnja i stradanje zaslužuje našu sućut i osudu. Zbog toga pozivamo sve odgovorne u našoj Domovini da počinjene zločine istražuju i pravedno kažnjavaju, kako bi pravda postala službenicom mira na našim prostorima. Istodobno očekujemo da svi odgovorni u svijetu postojano brane načela međunarodnoga prava koje će biti jednako za sve, velike i male narode. Jer, samo tako

pravda i istina mogle bi biti jamac i temelj mira i uzajamnog razumijevanja.

Formulacija o "udruženom zločinačkom pothvatu" je neutemeljena i teška uvreda hrvatskom narodu, kao i pravdi uopće. Takvom doživljavamo i presudu tadašnjem državnom hrvatskom vodstvu i generalima koji su vodili oslobodilačke akcije u Domovinskom ratu. Smatramo da ta presuda može postati opasna i indirektna potpora novom nasilju, kao i izvorom daljnjih nepravdi u svijetu. Zbog toga nastavak suđenja u tom procesu zaslužuje maksimalnu osjetljivost pravnih stručnjaka za istinu i za pravdu, kao i pozornost čitave međunarodne zajednice za konačni pravedni pravorijek u tom procesu.

Ponovno pozivamo građane Republike Hrvatske da unatoč doživljenoj nepravdi čuvaju svoje dostojanstvo, mir srca i bistrinu uma. Sve pozivamo na slogu, zajedništvo i ustrajnost u traženju i prihvaćanju cjelovite istine i pravde. A vjernike pozivamo na molitvu te neka se nadahnjuju snagom i dostojanstvom poniženog, osuđenog i uskrsnuloga Krista. Neka budu postojani u njegovoj školi ljubavi koja ne pita za cijenu i za žrtvu. Neka mole i za prosvjetljenje srca svih odgovornih za ostvarenje vladavine pravde i istine. Istina i pravda su, naime, preduvjet mira i solidarnosti među ljudima i narodima.

Biskupi HBK-e

Sve više se primjećuje interes gostiju za kulturno i duhovno

Poruka predsjednika Odbora HBK za pastoral turizma biskupa Ivana Milovana za Nedjelju turizma (VI. vazmena nedjelja, 29. svibnja 2011.)

Nedjelja turizma naviješta blizinu ljetne turističke sezone na našem podneblju. Ona želi biti podsjetnik našoj živoj Crkvi da je turistička sezona svake godine, pa i ove, za nju ozbiljan izazov pred kojim se ona

mora odgovorno postaviti. Turizam kao društvena pojava vrlo velikih i značajnih razmjera ne može ne biti objekt njezine brige i pažnje općenito, ali pogotovo onda i ondje gdje i kada on postane glavno

obilježje društvenog života jedne sredine, a to je kod nas upravo ljetna turistička sezona.

Znano je da ta društvena pojava ima dva lica koja su neodjeljiva, jednako važna i uzajamno ovisna, i tek zajedno pružaju cjelovitu sliku 'ljudskoga' u panorami turističkog zbivanja bilo gdje i bilo kada. To su s jedne strane domaći ljudi u ulozi gostoprimaca koji predstavljaju relativno stabilni segment svake turističke sezone i turističkog okruženja i, s druge strane, gosti svih mogućih profila i provenijencije, segment koji je upravo određen mobilnošću i specifičnom dinamikom.

Zanimljivo je uočiti da je interes društvenih struktura na tom području redovito usmjeren određenom cilju koji će na kraju biti odlučujući faktor u procjeni jedne turističke sezone. To je najuočljivije na koncu sezone kada se ista procjenjuje npr. po broju noćenja, po nacionalnoj strukturi turista i poglavito po prihodu koji je ostavila. Možda se od njih i ne može očekivati da postavljaju neka druga pitanja i traže neke druge odgovore; u svakom slučaju, gledajući već dosta dugu povijest turizma današnjeg tipa, ne vidi se baš da postoji neki interes koji ne bi bio podređen tim više-manje ekonomskim kriterijima.

Spominjemo to zato jer želimo naglasiti da si Crkva, ne obezvređujući spomenute interese, mora postaviti neka druga pitanja koja ne pripadaju području ekonomije i financija nego području ljudskosti, a onda i području crkvenosti i vjere. Stanoviti "ispit savjesti" je tada neminovno potreban, želimo li se kroz turizam "unapređivati" i kao ljudi i kao vjernici. Tako je za svakog kršćanina-gostoprimca najnormalnije upitati se koliko je u radu s gostima bio motiviran koristoljubivošću (potpuno legitimnom!), a koliko čistim altruizmom za što mu je ova djelatnost zasigurno pružala bezbroj prilika i mogućnosti. Isto tako svaki gost nakon povratka kući treba napraviti bilancu svog provedenog odmora, ne samo gledajući u svoj ispražnjeni novčanik, nego i u svoju dušu. Da li se i zašto eventualno nakon provedenog odmora

vratio kući jednako umoran, možda još umorniji nego kad je pošao na odmor? Da li je mirniji, sredeniji, vedriji, ljubazniji...? Ima dakako i drugih pitanja toga tipa za obje strane.

Na toj crti dobro je upozoriti da se u cijelom svijetu sve više primjećuje interes gostiju za kulturno i duhovno. Ljudi, čini se, počinju više shvaćati da nisu samo tijelo (koža), nego i duša (psiha) i duh, te da čitavo to 'trojstvo', tj. cijeli čovjek treba odmor, osvježanje, obnovu... To je veliki izazov za gostoprimce. Kvalitetni turizam mora voditi računa o cjelovitom dobru i samo o dobru čovjeka; u protivnom se svrstava u isti red sa onim djelatnostima u svijetu koje se u ime profita ne libe pogaziti moralne kriterije.

Reći će se da mnogi turisti, naročito mladi "traže" određenu ponudu za koju je svima jasno da je razorna bilo za tijelo, bilo za psihi, bilo za duh. Tragično je teška spoznaja da u turizmu ima ponuda koje zbog profita ili zbog užitka traže takve žrtve bilo na jednoj, bilo na drugoj strani. Dovoljno je podsjetiti na seks-turizam ili na turizam koji bespoštedno uništava okoliš, da ne spominjemo i razne druge vidove, te vrste zabava koje su evidentno razarajuće i ubitačne. To što se kod nas neki takvi vidovi javno ne reklamiraju ne znači da ih i nema. Nijedan se kršćanin u turizmu neće upuštati ni u kakvu djelatnost koja bi za njega samoga ili za njegova gosta kao čovjeka i kao vjernika bila štetna. Nema novca kojim bi se tako nešto moglo opravdati.

Turizam nalazi svoje opravdanje u ljudskom društvu upravo zato što pruža niz mogućnosti da se kroza nj čovjek više očovječuje, da raste, da se međusobno oplemenjuje. To je njegov smisao i zato ga treba njegovati i čuvati od abuzusa, jer i on je vrlo 'ranjiv', kao uostalom i razne druge ljudske djelatnosti.

Zato turistička nedjelja potiče sve djelatnike u turizmu da se kroz sezonu čvrsto drže zdravih moralnih kriterija u svom poslu kako ne bi degradirali turizam na razinu nekih bolesnih društvenih pojava

koje degradiraju čovjeka i ne daju mu da ostvari svoj cjeloviti napredak. S druge strane ona potiče sve turiste da krećući na odmor vode računa o svojim tjelesnim, ali i duševnim i duhovnim potrebama, kako bi vrijeme provedenog odmora donijelo

blagoslov čitavom njihovom biću, a preko njih i drugima u njihovoj okolini.

*mons. Ivan Milovan
porečko-pulski biskup
predsjednik Odbora HBK za pastoral
turizma*

NAŠA BISKUPIJA

Svećeničko redenje

Broj: 683/2011

Poreč, 18. lipnja 2011.

Kako su svećenici već obaviješteni, svećeničko redenje trojice đakona bit će u pulskoj katedrali **u subotu, 28. svibnja 2011. u 11 sati**. Za svećenike Porečke i pulske biskupije bit će zaređeni vlč. **Marijan Lindić** (Zagreb) i vlč. **Josip Peteh** (Žminj) a za Riječku nadbiskupiju vlč. **Stefano Cataldi** (Italija).

Molimo za naše redenike!

+ *Ivan, biskup v.r.*

Mjesec lipanj – mjesec Srca Isusova

Broj: 684/2011

Poreč, 18. lipnja 2011.

I ove je godine mjesec lipanj za nas pastoralne djelatnike posebna prigoda za promicanje tradicionalne, ali u mnogim župama još uvijek vrlo žive, pobožnosti prema Srcu Isusovu – posebno kroz **pobožnost prvih petaka**, kada brojni vjernici pristupaju **sakramentima sv. ispovijedi i pričesti**.

Biblijski govor o Božjoj ljubavi i milosrđu, upućen današnjem često duhovno ranjenom i izgubljenom čovjeku, uvijek može biti ohrabrenje i lijek «za umorne i opterećene». Promičimo u našim župama na pravi način ovu pobožnost!

+ *Ivan, biskup v.r.*

Završetak školske godine

Broj: 685/2011

Poreč, 18. lipnja 2011.

Sredinom lipnja završava našoj djeci i mladima školska godina. Dobar pastoralac ne će propustiti ovu prigodu a da je u župi ne iskoristi kao poticaj djeci, roditeljima i cijeloj zajednici - na zahvalnost Bogu. Najbolje je da **jedna nedjeljna misa u lipnju** bude posebno obilježena zahvaljivanjem: u tom smislu može biti pripremljena homilija, molitva vjernika, eventualne recitacije... a istaknuto će mjesto u misi imati djeca i mladi.

+ *Ivan, biskup v.r.*

Biskupijski susret ministranata

Broj: 686/2011

Poreč, 18. lipnja 2011.

Obavještavam subraću svećenike da će ovogodišnji biskupijski izlet/hodočašće ministranata biti u srijedu, 22. lipnja 2011. u Krasno i Senj. Organizator je **vlč. Milan Mužina**, on će dati potrebne informacije, njemu treba prijaviti broj autobusa iz pojedinih dekanata s brojem ministranata koji će poći na hodočašće. U svakom dekanatu neka je za to

odgovoran dekan ili jedan drugi svećenik. Poželjno je da s ministrantima pođe što veći broj svećenika (ili odgovornih laika).

+ *Ivan, biskup v.r.*

Ispiti za ispovjednu ovlast

Broj: 687/2011

Poreč, 18. lipnja 2011.

U smislu kan. 970 ZKP i naših biskupijskih propisa, dužni su pristupiti ispitu za ispovjednu ovlast sljedeći svećenici: I. Sekicki, J. Jokić, A. Žufić, R. Lekaj, A. Šachovič, J. Purkić, L. Pranjić, H. Okadar, M. Ferlin, A. Nižetić.

Ispit će se održati u utorak, 28.VI. u 11 sati u Pazinskom kolegiju.

Pozivam mlade svećenike da temeljito prouče materijale koji se odnose na sakrament pokore – iz dogmatike, moralke, crkvenog prava, pastorala i liturgike (pročitati *Pavao VI., Humanae vitae* i *Matija Berljak, Sakramenti ozdravljenja*). Podsjećam svećenike da je potrebno donijeti sa sobom dokument o ovlasti za ispovijedanje.

+ *Ivan, biskup v.r.*

Petrov novčić

Broj: 688/2011

Poreč, 18. lipnja 2011.

Na blagdan sv. apostola Petra i Pavla, odnosno na nedjelju najbližu tom blagdanu, po katoličkom svijetu sakupljaju se novčani darovi za potrebe Svete Stolice, posebno za uzdržavanje njezinih nuncijatura.

Neka se stoga u svim našim crkvama **milostinja nedjelje 26. lipnja 2011. odvoji za potrebe Svete Stolice** i potom što skorije dostavi Ordinarijatu u Poreču. – Potrebno je prethodne nedjelje unaprijed potaknuti vjernika da daju svoj doprinos za «Petrov novčić».

+ *Ivan, biskup v.r.*

Duhovne vježbe za svećenike

Broj: 689/2011

Poreč, 18. lipnja 2011.

Kako su svećenici već obaviješteni, ove će se godine za naš kler održati dva tečaja duhovnih vježbi:

prvi na Krasnom, od ponedjeljka 4.VII. u 18 s. do četvrtka 7.VII. u podne – vodi ga mons. Ratko Perić, biskup,

drugi u Pazinskom samostanu, od ponedjeljka 11.VII. u 9,30 s. do srijede 13.VII. popodne – vodi ga prof. don Mladen Parlov iz Splita.

Omogućimo samima sebi ove dane odmora, molitve i zajedništva i – ne propustajmo godišnje duhovne vježbe.

Prijaviti se kod generalnog vikara u Ordinarijatu.

+ *Ivan, biskup v.r.*

Biskupijsko priznanje

Broj: 690/2011

Poreč, 18. lipnja 2011.

Na prijedlog svećenika pojedinih dekanata dodjeljujemo godišnje Biskupijsko priznanje sljedećim zaslužnim vjernicima laicima:

Labinski dekanat: **g. Narcizo Smoković iz Rapca**
Pazinski dekanat: **gđa Marija Lakoseljac iz Starog Pazina**
Pičanski dekanat: **g. Verđilio Karlić iz Tupljaka**
Pulski dekanat: **g. Ivan Kresina iz Pule – župa Krista Spasitelja**
g. Sandro Zović iz Pule – župa Gospe od Mora
Rovinjsko-kanfanarski dekanat: **obitelj Ivana i Janje Teklić iz Rovinja**
Umaško-oprtaljski dekanat: **gđa Marica Monica iz Buja**
Vodnjanski dekanat: **gđa Mila Ivančić iz Lobarike**

Buzetski i Porečki dekanat nisu o. god. nikoga predložili.
Priznanja će biti uručena tijekom ove građanske godine.

+ *Ivan, biskup v.r.*

Razrješenja i imenovanja

Dekretom našeg biskupa mons. Ivana Milovana došlo je do sljedećih promjena u službama svećenika u Porečkoj i Pulskoj biskupiji:

- ❖ **Dr. Ilija Čabraja**, s danom 15. lipnja 2011. razrješuje se službe duhovnika u Pazinskom kolegiju u Pazinu;
- ❖ **Vlč. Josip Peteh**, mladomisnik, s danom 1. kolovoza 2011. imenuje se suradnikom u odgoju u Pazinskom Kolegiju u Pazinu i župnim vikarom u Motovunskim Novakima;
- ❖ **Vlč. Marijan Lindić**, mladomisnik, s danom 10. kolovoza 2011. imenuje se župnim vikarom u Rovinju;
- ❖ **Vlč. Rikard Lekaj**, s danom 23. svibnja 2011. imenuje se upraviteljem župa Svetvinčenat i Juršići. S danom 9. kolovoza 2011. razrješuje se službe župnog vikara u Rovinju i imenuje s danom 10. kolovoza 2011. župnikom župa Svetvinčenat i Juršići;
- ❖ **Vlč. Ljubomir Bilić**, s danom 9. kolovoza 2011. razrješuje se službe župnika u Svetvinčentu i Juršićima te nastavlja s liječenjem i oporavkom;
- ❖ **Vlč. Ivan Butković**, s danom 16. kolovoza 2011. razrješuje se službe župnika u Višnjanu i Bačvi, a s danom 17. kolovoza 2011. imenuje se župnikom u Štinjanu;
- ❖ **Vlč. Vinko Puljić**, s danom 16. kolovoza 2011. razrješuje se službe župnika u Štinjanu i stavlja na raspolaganje vlastitom ordinariju;
- ❖ **Vlč. Dariusz Szymanski**, s danom 16. kolovoza 2011. razrješuje se službe župnika Marčane, Lobarike i službe vršitelja bogoslužja u Kavranu te se s danom 17. kolovoza 2011. imenuje župnikom u Višnjanu i Bačvi;
- ❖ **Vlč. Jeronim Jokić**, s danom 16. kolovoza 2011. razrješuje se službe župnog vikara u Buzetu, Sovinjaku, Črnici, Brestu i Slumu te se s danom 17. kolovoza 2011. imenuje župnikom u Marčani i Lobariki i vršiteljem bogoslužja u Kavranu;
- ❖ **Preč. Petar Pahović**, s danom 23. lipnja 2011. razrješuje se službe župnika u Poreču i dekana porečkog dekanata te nastavlja s liječenjem i oporavkom;

- ❖ **Preč. Željko Zec**, s danom 30. rujna 2011. razrješuje se službe župnika labinskih župa i župe Skitače, te službe dekana labinskog dekanata, a s danom 1. listopada 2011. imenuje župnikom župe Poreč;
- ❖ **Preč. Milivoj Koren**, s danom 30. rujna 2011. razrješuje se službe župnika u Novigradu i Dajli, a s danom 1. listopada 2011. imenuje se župnikom župa Rođenja BDM u Gornjem Labinu i Skitače;
- ❖ **Vlč. Sergije Jelenić**, s danom 22. kolovoza 2011. razrješuje se službe župnika u Sv. Josipu u Puli, a s danom 23. kolovoza 2011. imenuje se župnikom u Funtani i Fuškulinu; također se imenuje tajnikom Katehetskog ureda i suradnikom u Biskupskom ordinarijatu u Poreču s danom 25. lipnja 2011.;
- ❖ **Vlč. Maksimilijan Buždon**, s danom 22. kolovoza 2011. razrješuje se službe župnika u Funtani i Fuškulinu, a s danom 23. kolovoza 2011. imenuje se župnikom župe sv. Josipa u Puli;
- ❖ **Vlč. Blaž Bošnjaković**, s danom 30. rujna 2011. razrješuje se službe župnika u Sv. Martinu i Šumberu, a s danom 1. listopada 2011. imenuje se župnikom župe Gospe Fatimske u Donjem Labinu i Srca Isusova u Marcilnici te ostaje župnikom u Sv. Nedelji;
- ❖ **Vlč. Andrej Šachović**, s danom 30. rujna 2011. razrješuje se službe župnog vikara u labinskim župama i Skitači, a s danom 1. listopada 2011. imenuje se župnikom u Sv. Martinu i Šumberu te župnim vikarom u Sv. Nedelji;
- ❖ **Vlč. Alen Žufić**, s danom 24. lipnja 2011. razrješuje se službe župnog vikara u Poreču i imenuje župnim upraviteljem Poreča do 30. rujna 2011., a s danom 1. listopada 2011. imenuje se župnikom župa Grožnjan, Momjan, Krasica, Kostanjica i Brda;
- ❖ **Vlč. Jurica Purkić**, s danom 31. srpnja 2011. razrješuje se službe župnog vikara u Novigradu i Dajli, a s danom 1. kolovoza 2011. imenuje se župnim vikarom u Poreču;
- ❖ **Vlč. Luka Pranjić**, s danom 30. rujna 2011. razrješuje se službe župnika u župama: Grožnjan, Krasica, Momjan, Kostanjica i Brda, a s danom 1. listopada 2011. imenuje se župnikom župa Novigrad i Dajla;
- ❖ **S. Branka Matika**, s danom 24. lipnja 2011. razrješuje se službe tajnice u Katehetskom uredu.

IZ DJELOVANJA BISKUPIJE

Okupljanja naših svećenika tijekom pastoralne godine 2010/11.

- 26.VIII.2010. **Svećenički dan u Boljunu:** predavanje je održao prof. Ilija Čabraja o Knjizi Otkrivenja.
- 2.IX.2010. **Katehetski dan u Poreču:** predavanje održala s. Nela Gašpar s Teologije u Rijeci, O sakramentima (sudjelovalo 130 vjeroučitelja, od toga 30 svećenika).
- 20.IX.2010. **Teološko-pastoralni tjedan u Rijeci,** «Načini prenošenja vjere danas» (prisustvovalo tek 17 naših svećenika).
- 11.X.2010. **Seminar o crkvenim arhivima** (S. Razum, F. Velčić, I. Jakovljević, djelatnici DAPA).
- 15.XI.2010. **Svećenička skupština u Pazinu.**
- 14.II.2011. Predavanje u Pazinu: **mons. V. Župan «Rad s obiteljima u našim biskupijama i župama».**
- 14.III.2011. Predavanje u Pazinu, dr. Željko Tanjić i mr. Stjepan Brebrić o prof. **Josipu Turčinoviću prigodom 20. obljetnice smrti** (i o KS-u). Prikazan je i dokumentarni film o J. Turčinoviću.
- 11.IV.2011. Predavanje prof. Ivice Raguža iz Đakova, predstavljeno **Pismo sv. Bernarda papi Eugenu.**
- 9.V.2011. Predavanje vlč. N. Pintarića **«Svećenici suradnici istine u razdoblju goleme kulturne preobrazbe»** (Svećenici i svijet medija).
- 1.VII.2011. **Blagdan Srca Isusova/Dan posvećenja svećenika:** ovogodišnje okupljanje svećenika bit će u crkvi bl. Alojzija Stepinca **u Škropetima u 10** sati, uz redoviti program – molitva Trećeg časa, razmatranje i prigoda za sv. ispovijed, euharistijsko klanjanje, zajednički objed.

Biskupijski susret ministranata kod Sv. Pavla u Puli

Na Vazmenu srijedu, 27. travnja 2011., održan je biskupijski susret ministranata u župi sv. Pavla na Vidikovcu u Puli. Okupilo se 150 ministranata, na početku ih je u crkvi pozdravio g. biskup, a po jedan ministrant/ica predstavio je skupinu iz pojedine župe. Susret je organiziralo Vijeće za duhovna zvanja i ministrante (vlč. R. Lekaj) a s djecom je bilo i više svećenika i časnih sestara. Nakon pozdrava i uvodnog dijela formirale su se četiri skupine koje su potom obilazile/pohodile razne točke programa. U 13 sati bio je zajednički objed a potom igra i druženje.

Dječji festival duhovne glazbe «Iskrice» u Vodnjanu

I ove je godine, u subotu 14. svibnja, održan tradicionalni Dječji festival duhovne glazbe u Vodnjanu. Po lijepom sunčanom vremenu okupilo se je, zajedno sa svojim voditeljima, 270-ero djece, koja su najprije tijekom popodneva «na vodnjanskoj placi» imali glazbenu probu, a u 16,30 s. svi su se u tišini sabrali u velikoj crkvi sv. Blaža. Ondje ih je dočekaao i pozdravio domaći župnik preč. M. Jelenić, a g. biskup im je kratko uputio riječ o euharistiji i potom izložio Presveti Sakrament kojim je onda i blagoslovio djecu. Nakon

kratke molitve i pjesme djeca su za barjakom krenula na Placu gdje je Susret započeo himnom «Iskrica». Biskup je uputio pozdrav i otvorio Festival a svoj je pozdrav rekao i vodnjanski gradonačelnik g. K. Vitasović.

O. g. nastupilo je 9 školskih i 4 župna zbora. Od novih pjesama prvu nagradu dobila je pjesma «A te Maria», pjevala djeca 6. razreda tal. OŠ iz Rovinja, a drugu «Volim te Isuse», zbor tal. OŠ Buje.

U kategoriji poznatih pjesama prva je bila «Nobody knows» - zbor OŠ Tar – Vabriga, druga «Il canto» - zbor OŠ Vodnjan (tal. odjeljenje), treća «Povedi me Bože» - OŠ Vodnjan.

Kod župnih zborova prvo mjesto pripalo je zboru «E. Bulešić» iz župe Vodnjan, za pjesmu «Bože Tebi pjevam ja», drugo mjesto zboru «Krijesnice» župe Pazin, za pjesmu «O Isuse», treće zboru župe Galižana, za pjesmu «Cantiamo a Maria».

Festival je u skladu s «Godinom obitelji» bio pod geslom «Rastao je u dobi, mudrosti i milosti». Na temu obitelji pristiglo je više pismenih radova od koji su nagrađeni radovi Mattee Rukonić, Martine Krt i Giovannija Moscarde. Svi ovi radovi svjedoče o ljepoti života u obitelji.

Festival je svih ovih godina do sada okupio 8370 malih pjevača i želi prerasti u svojevrsan dan dječje radosti u Istri. I ovaj je put bio pod pokroviteljstvom Biskupije Poreč i Pula, Grada Vodnjana i Istarske Županije.

IZ KRONIKE BISKUPOVIH NASTUPA

Naš biskup je:

Travanj 2011.

- 1.IV. u Barbanu predsjedao pripremnom sastanku za obilježavanje 310. obljetnice župne crkve,
- 2.IV. u Flengima/Gradina blagoslovio novoizgrađenu kapelicu Majke Božje u «Histriji» u Puli bio na obilježavanju Dana istarske obrtničke komore
- 3.IV. bio na kanonskoj vizitaciji u Savudriji
popodne predvodio korizmeno hodočašće u pulsku katedralu
- 4.IV. bio u pulskoj Bolnici u posjetu bolesnim svećenicima I. Grah, P. Pahoviću, S. Bošnjaku
- 6.IV. u Vodnjanu predsjedao sastanku Odbora za očuvanje sv. tijela/relikvija
- 7.IV. u Biskupiji u Poreču primio delegaciju - R. Krulčić, R. Matijašić, J. Šiklić – radi priprema za obilježavanje 220. godišnjice rođenja biskupa Dobrile na Biskupiji predsjedao sjednici BUUKa
- 8.IV. bio na kanonskoj vizitaciji u Umagu
navečer u bazilici u Poreču služio misu za domovinu
- 9.IV. bio na kanonskoj vizitaciji u Savudriji
u Rovinju navečer podijelio sakramente inicijacije skupini odraslih pripravnika
- 10.IV. bio na kanonskoj vizitaciji u župi Umag
- 11.IV. sudjelovao na Svećeničkom/redovničkom sastanku u Pazinu
- 13.IV. u Buzetu podijelio sakramente inicijacije skupini odraslih
- 14.IV. predsjedao sastanku Svećeničkog vijeća u Pazinskom kolegiju
navečer podijelio sakramente inicijacije skupini odraslih u katedrali u Puli
- 16.IV. u Pazinskom kolegiju služio sv. misu na završetku Tečaja za animatore
navečer u bazilici u Poreču podijelio sakramente inicijacije skupini odraslih pripravnika iz Poreča i Labina
- 17.IV. u bazilici u Poreču predvodio blagdansko slavlje Cvjetnice
- 18.IV. bio u Zagrebu na Ministarstvu okoliša i prostornog uređenja
- 19.IV. u Sjemeništu u Puli bio na molitvenom skupu neokatekumenskih zajednica
- 21.IV. predvodio Misu posvete ulja u porečkoj bazilici
navečer predvodio Misu večere Gospodnje u porečkoj bazilici
- 22.IV. predvodio bogoslužje Velikog petka u pulskoj katedrali
- 23.IV. predvodio Vazmene bdjenje u porečkoj bazilici
- 24.IV. služio sv. misu svetkovine Vazma u porečkoj bazilici
- 25.IV. podijelio sv. potvrdu u Buzetu
navečer u Rovinju kod sv. Euf. služio misu i blagoslovio kip bl. Majke Terezije
- 26.IV. u Cerovlju vodio sprovodne obrede za mons. Ivana Graha
- 27.IV. kod Sv. Pavla u Puli bio na otvaranju biskupijskog ministrantskog susreta
- 29.IV. u Šibeniku predsjedao sastanku Odbora HBK za pastoral turizma
navečer u Sv. Pavlu u Puli podijelio sakramente inicijacije skupini odraslih
- 30.IV. kod Sv. Josipa u Puli podijelio sv. potvrdu
popodne podijelio sv. potvrdu u Kanfanaru

Svibanj 2011.

- 1.V. podijelio sv. potvrdu u Rovinju i u Žminju
- 2.V. u Rimu, u sjemeništu Red. Mater, bio na sastanku biskupa s voditeljima Puta

- 3.V. u Barbanu predsjedao sastanku za obilježavanje 310. obljetnice župne crkve
- 4.V. predvodio misno slavlje kod sv. Florijana/Grožnjan za istarske vatrogasce
- 5.V. u INK u Puli, prigodom Dana Grada, bio na svečanoj sjednici Gradske skupštine
navečer podijelio sakramente inicijacije odraslima u župi sv. Antuna u Puli
navečer u Puli bio na predstavljanju knjige mons. Bogovića «Žao mi je naroda»
- 7.V. podijelio sv. potvrdu u župi Krista Spasitelja u Puli i, popodne, u Funtani
- 8.V. podijelio sv. potvrdu u Pazinu i u Sv. Mateju/Cere
- 9.V. sudjelovao na mjesečnom predavanju/sastanku za svećenike u Pazinu
u Pazinskom kolegiju predsjedao sastanku Svećeničkog vijeća
- 10.V. u Biskupiji u Poreču predsjedao sastanku Inicijat. odbora za Dobrilinu godinu
- 12.V. u Biskupiji u Poreču predsjedao sastanku BUUKa
blagoslovio novu kapelicu Majke Božje u župi sv. Antuna u Puli (Valmade)
- 14.V. u Vodnjanu bio na otvorenju Dječjeg festivala duhovnih pjesama «Iskrice»
u Kringi podijelio sv. potvrdu
navečer kod Sv. Josipa u Puli predvodio Molitveno bdjenje za duhovna zvanja
- 15.V. podijelio sv. potvrdu u Poreču i u Motovunu
- 16.V. u Poreču imao jurisdikcijski ispit za trojicu đakona
- 18.V. u Labinu bio na susretu s krizmanicima
- 19.V. na Biskupiji u Poreču predsjedao sastanku Ekonomske komisije
popodne u Poreču bio na otvaranju Istarskog povijesnog biennala
- 20.V. podijelio sv. potvrdu u Ližnjanu
- 21.V. podijelio sv. potvrdu u Višnjanu i kod Sv. Antuna u Puli
- 22.V. podijelio sv. potvrdu u Umagu
- 26.V. predsjedao sastanku Odbora za pripremu Dobriline godine
služio sv. misu u Zajednici «Cenacolo» u Dajli prigodom godišnjice osnutka
- 27.V. podijelio sv. potvrdu u župi sv. Ivana u Puli
- 28.V. u katedrali u Puli zaređio za svećenike trojicu đakona (Peteh, Lindić, Cataldi)
popodne podijelio sv. potvrdu u Fažani
- 29.V. podijelio sv. potvrdu u Labinu, Bermu i Tinjanu
- 30.V. u Pješčanoj uvali u Puli služio misu prigodom 10. obljetnice posvete crkve